

CARRER

núm.
43
primavera
2006

Tamborinada 2006

29è èxit rotund de la festa de La Roda

Nascuts per llegir a Vidreres

Imma Mayol

Entrevista a la tercera tinenta d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona

La Murga

Deu anys cooperant amb Barcelona

Una mirada de màgia

Entrevista a Mag Lari

Nens petits al teatre? No, gràcies!

Arteràpia

Expressió dels sentiments i de les emocions a través de l'art

Representació

i participació dels immigrants a la societat catalana

Espectacularment parlant

Discos, notícies i estrenes d'espectacles per a tots els públics

La revista de la **Fundació La Roda** d'accions culturals i del lleure

FUNDACIÓ
LA RODA
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

sumari

el tema

3

Tamborinada 2006
29è èxit rotund

a cau de roda

4-5

Els protagonistes
de la 29a Tamborinada

6-7

• Rodamón
Notícies i novetats

associ·accions

8

A Vidreres es neix per llegir
Gemma Ciuró

9

El Desván guanya un premi
de la Fundació Carulla
Agnès Pàmies

10

• Aprenentatge Servei
Responsabilitat social
i participació ciutadana
Laura Rubio

• Byquifesta'06
Èxit de la 2a Festa
de la Participació a Badalona

11

10 anys cooperant amb Barcelona
Projecte La Murga d'Escoltes
Catalans
Marina Gay

12

• L'escoltisme continua apostant
pel medi ambient
Lluís Llerena

• Gegants i capgrossos
van a l'escola
Marcel Pallejà

13

Tercer Sector. De les idees claus
al dia a dia, i viceversa
Josep V. Marín

l'ampli

14

• L'arteràpia
Francesca Piñol

• Grupo Unión
Projecte de fotografia digital
per als joves de La Mina

15

Representació i participació
dels immigrants en la societat
civil catalana
Ana Trujillo

l'entitat

16

Ensenyar a viure en aquest món
Fundació Ateneu Popular Sant Roc
de Badalona

cooper·acció

17

• Futbol solidari a Mataró
• Rentada solidària de cotxes
a Sant Boi de Llobregat

• L'espectacle, una eina
de sensibilització
Mans Unides

l'entrevista

18-19

Entrevista a Imma Mayol,
tercera tinenta d'alcalde
de l'Ajuntament de Barcelona

20

• amb nom propi
• tradi·accions
• recordant

21

• notícies
• paraules, paraules, paraules

l'entrevista espectacular

22-23

Una mirada de màgia
Entrevista a Mag Lari

espectacularment parlant

24-25

• kiad9?

26

• anem a veure

27-29

• notícies
• ...des de l'escenari
• el racó musical

30

• notes noves

31

• enxarxats al web

caixa de ressonància

32-33

• novetats
• Nens petits al teatre?
No gràcies!
Joel Grau

• Dama, I Festival
de Dones Màgiques

34-35

• Qui era i quina importància
va tenir Mozart
Maria Salicrú-Maltas
• El cel de Mozart

editorial

La revista *Carrer* és editada per la Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure, creada l'any 2003 per l'associació La Roda d'Espectacles Infantils i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals. La Fundació agrupa prop de cent associacions juvenils, infantils i culturals de trenta-set poblacions catalanes. Des de fa vint-i-nou anys La Roda programa espectacles i tallers de tots els gèneres per als infants i els joves a través de les associacions dels barris. Els objectius són oferir un lleure de qualitat, educatiu i formatiu als infants i els joves, afavorir l'ús de la llengua catalana en el lleure, difondre el coneixement de la cultura popular i les tradicions del país i donar suport al teixit associatiu dels barris. La Roda va rebre l'any 2001 la Creu de Sant Jordi.

Coordinació, redacció, correcció i maquetació: Lluïsa Armengol
Consell de redacció: Carme Beltrán, Lluïsa Celades, Anna Corbella,
Salvador Figuerola, Joan López i Concepció Pallàs

Col·laboració: Joan Boada, Butaka Olesa, Gemma Ciuró, Esplai Arrels de Sant Boi de Llobregat, Esplai Buenyqué...! de Badalona, Montse Fran, Fundació Ateneu Popular Sant Roc de Badalona, Fundació Pere Tarrés, Fundació Salesa, Marina Gay, GRAMC de Teià, Joel Grau, Grupo Unión de Sant Adrià de Besòs, Anna Jarque, Lluís Llerena, Mans Unides, Teia Moner, Josep V. Marín, Marcel Pallejà, Agnès Pàmies, Francesca Piñol, Noè Rivas, Ramon Roma, Laura Rubio, Maria Salicrú-Maltas, Toc de Retruc, Oriol Troyano, Ana Trujillo, Meritxell Trullàs, Xirriquiteula Teatre.

Disseny portada: Umberto Valeri i Marta Serra

Imatge portada: Joan Fran
Preimpressió i impressió:

Edita: Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure
C. Sant Eusebi, 53, pral. 2a. 08006 Barcelona

Tel.: 93 414 72 01 • Fax: 93 414 77 05

administracio@fundaciolaroda.org

www.fundaciolaroda.org

Dipòsit legal: B/25.352.87

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

Carrer 43 apareix amb el desig que els seus lectors hi trobin informacions interessants sobre els dos àmbits en què incideix La Fundació La Roda, entitat que edita aquesta publicació: l'educació en el lleure i l'espectacle familiar. Dos àmbits que van estar units en la 29a Tamborinada celebrada el passat 21 de maig i de la qual es parla en aquesta edició. Com de costum, *Carrer* us convida a conèixer iniciatives d'entitats del país i us anima a gaudir dels excel·lents espectacles per a tots els públics que es fan a Catalunya.

■ La festa anual de la Fundació La Roda

Tamborinada 2006

29è èxit rotund de la festa de La Roda

La 29a edició de la Tamborinada va convidar el passat 21 de maig milers de persones a gaudir d'un ampli programa d'activitats lúdiques i d'espectacles des de les 11 del matí fins a les 8 del vespre. Per primera vegada des de fa vint anys, la Tamborinada s'ha fet en un altre parc que el de la Ciutadella, escenari habitual de la festa anual de la Fundació La Roda. L'espai que ha acollit l'esdeveniment ha estat el parc de l'Estació del Nord, una àmplia zona verda força desconeguda pels barcelonins.

El tema central escollit aquest any ha estat l'alimentació sana i l'activitat física. Els estudis demostren que els mals hàbits alimentaris i el sedentarisme s'estenen d'una manera preocupant, cosa que provoca un increment dels trastorns i les malalties relacionats amb la nutrició. A través

La *Tamborinada a la carta* ha estat una Tamborinada molt saludable. En un nou escenari, el parc de l'Estació del Nord de Barcelona, la 29a edició de la festa ha reunit milers de persones de totes les edats per gaudir d'una cinquantena d'espectacles, tallers i jocs relacionats amb l'alimentació saludable i l'activitat física.

de les seves entitats d'educació en el lleure la Fundació ha volgut llançar un missatge de sensibilització a les famílies perquè siguin conscients dels perills d'aquesta tendència i a favor d'una educació alimentària adequada.

Prop de 70.000 persones han pogut gaudir durant tot el dia dels tallers i jocs preparats per les cent entitats de la Fundació, tots relacionats amb el menjar i l'esport. Des de plantar una tomaquera, passant per l'elaboració i la degustació de broquetes de fruites fins a la fabricació d'imatges de nevera i la construcció de titelles amb material relacionat amb els aliments, els participants han tingut l'oportunitat d'aprendre d'una manera divertida alguns hàbits alimentaris saludables.

Durant tot el dia també han actuat grups d'animació, de contes, de titelles i de teatre, que han fet les delícies del públic. La festa es va cloure amb el divertit espectacle de Cop de Clown, responsable també de la inauguració.

apuntes

La dieta mediterrània

La Tamborinada s'ha anomenat aquest any *Tamborinada a la carta* i ha girat entorn de l'alimentació i de l'activitat física com a fonaments per gaudir d'uns hàbits de vida saludables i equilibrats. Per aconseguir-ho, està demostrat científicament que la dieta mediterrània és una de les més adequades.

La dieta mediterrània es caracteritza pel consum abundant de cereals i els seus derivats (pa, pasta i arròs), llegums, hortalisses, fruites i fruits secs. També és característic de la dieta el consum moderat de peix, aus de corral i derivats làctics. L'oli d'oliva, com no podia ser d'una altra manera, és el producte rei.

Aquest patró dietètic va ser estudiat i definit per primera vegada per Ancel Keys. El científic nord-americà va dur a terme l'estudi anomenat "dels set països" (els Estats Units, Japó, Finlàndia, Holanda, Grècia, Itàlia i l'antiga Iugoslàvia), gràcies al qual es va posar de manifest que les malalties cardiovasculars tenien una menor incidència als països mediterranis i que això estava relacionat amb l'alimentació. S'ha demostrat més endavant que la dieta mediterrània també prevé certs tipus de càncer, com els de mama i de còlon. Val la pena, doncs, conservar i fomentar aquest model alimentari.

Montse Fran

Els protagonistes de la 29a Tamborinada

Els voluntaris

Prop de 1.000 voluntaris i monitors han fet possible la festa. Han estat els que han ideat els tallers i els jocs i els han dut a terme, els que han fet de servei d'ordre, els que han alimentat tots els voluntaris fent més de 2.000 entrepanes, i també els que han fet d'artistes ocasionals col·laborant a la inauguració i la cloenda.

Colla de monitors al seu taller.

Anna Puig (a l'esquerra) s'encarrega des de fa vint anys del càtering de la festa amb l'ajuda d'una cinquantena de persones de l'Associació de Veïns de Paraguai Perú de Barcelona.

Uns vint joves de Vilobí i Font-rubí dels Penedès van participar als espectacles d'inauguració i de cloenda.

El públic

L'afluència a la Tamborinada ha estat massiva. Es tracta d'un públic fidel, que cap any no es deixa perdre la festa, i també d'un públic nou, que descobreix una de les trobades dedicades a la canalla més importants de Barcelona. Els infants, però també els pares i els avis, són els grans protagonistes de la Tamborinada.

a cau de roda

Els grups

Una menció especial per al grup Cop de Clown i les seves magnífiques inauguració i cloenda, que van fer participar tothom en una gran festa d'humor i de participació. Durant tot el dia, el parc va ser l'escenari privilegiat per veure excel·lents espectacles, una mostra dels que la Fundació La Roda programa arreu de Catalunya durant tot l'any.

Xip Xap va presentar Els músics de Bremen.

Teatre Mòbil i el seu divertidíssim Colossal van obtenir un gran èxit.

Cirquet Confetti amb el seu nou espectacle, Marisol.

Anna Roca, la reina dels contes.

Desastrosus Cirkus, un habitual de la Tamborinada.

La colla de l'AMAPEI, l'Associació de Músics i Animadors Professionals d'Espectacles Infantils, va presentar un disc a favor dels drets dels infants

Cop de Clown i els seus genials pallassos van animar la inauguració i la cloenda.

Al migdia Bandafesta va fer esclatar el seu talent per al públic de la Tamborinada.

Els tallers i els jocs

Les entitats de la Fundació La Roda han preparat més de 50 tallers i jocs relacionats amb l'alimentació i l'activitat física. Han estat propostes divertides, originals i alhora molt educatives per incentivar els infants i els adolescents a menjar d'una manera saludable i a fer exercici.

Gegants, jocs i reciclatge

Com cada any l'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya ha posat color a la festa amb els seus gegants i la Generalitat de Catalunya ha ofert la seva ludoteca al públic. D'altra banda, La Residual ha presentat el seu espectacular cercavila amb personatges gegants fets amb material reciclat.

La Queta, un dels convidats d'honor de la Tamborinada.

Increment de la participació de patrocinadors

El centre d'interès de la *Tamborinada a la carta*, l'alimentació i l'activitat física, ha propiciat la participació d'empreses del sector que aposten per l'alimentació saludable. Han participat amb tallers i jocs que han tingut un gran èxit: **Nestlé** amb la gimcana de la dieta mediterrània, **Gallina Blanca** amb el taller d'estalvis de taula i imants de nevera, **Bimbo** amb el cub de la dieta saludable, i **Coca-Cola** amb l'enquadernació d'un receptari amb receptes saludables i equilibrades.

Com cada any, la festa ha estat possible gràcies al suport de la Generalitat de Catalunya i La Caixa i a la col·laboració de **Caixa de Catalunya**, **Parcs i Jardins de Barcelona**. Enguany també hi ha participat el **PAAS**, Pla integral per a la promoció de la salut mitjançant l'activitat física i l'alimentació saludable.

incorporacions

El Centre Infantil Taxonera entra a La Roda

La Fundació La Roda amplia el seu camp d'acció a Barcelona amb un nou membre, el Centre Infantil Taxonera, un centre municipal creat el 1995 per atendre la població infantil i adolescent de la Vall d'Hebron de Barcelona.

Les activitats són diàries i s'adrecen a infants i adolescents de 3 a 15 anys. Tallers, jocs, sortides, activitats festives i casals d'estiu són algunes de les propostes de l'entitat, que també disposa d'una ludoteca i d'una biblioteca a la seva seu, al Centre Cívic Taxonera.

Amb la seva feina l'entitat vol oferir una educació integral als infants del barri, una educació que passa per promoure la maduració personal dels infants, el seu desenvolupament comunitari i la seva integració social.

Centre Infantil Taxonera
C. Arenys, 75. 08035 Barcelona
Tel./fax: 3 429 12 05
cctaxonera@mx2.redestb.es

rodamón

**MÉS DE 40 ESPECTACLES
ALS BARRIS FINS AL MES
D'AGOST**

La primavera i l'estiu són èpoques d'una activitat molt intensa per a la Fundació La Roda i totes les entitats que en formen part. L'inici del bon temps se celebra amb nombroses festes populars com la Flama del Canigó (Masquefa, 23 de juny), la Festa de l'Estiu (Olivella, 21 de juny), les festes majors dels barris (Can Vidalet d'Esplugues, 10 de juny; Guineueta de Barcelona, 17 de juny; Casablanca de Sant Boi de Llobregat, 2 de juliol...). També és el moment més idoni per a les entitats per sortir al carrer i oferir activitats, trobades i festes adreçades a tota la població, com la Festa del Medi Ambient (Martorell, 4 de juny), o per celebrar els inicis i les cloendes dels nombrosos casals d'estiu que s'organitzen per tot Catalunya.

Consulteu la pàgina web laroda.voluntariat.org. Hi trobareu tota la programació de la Fundació La Roda fins al mes d'agost.

**CIRC, DANSES AFRICANES,
TEATRE SOCIAL, CONTES I JOCS
SENSE JOGUINES A LA FESTCAT**

Un any més la Fundació La Roda és present a la FestCat, l'Escola Catalana de Cultura Popular, organitzada pel Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana de la Generalitat (CPCPTC). Les propostes de la Fundació La Roda per a aquesta edició són els cursos de circ de la Cia. Kabam, de danses africanes amb el professor Bamba Lamine Mane i de "Jugar sense joguines" de Jordi Serra, que també farà un taller de contes. Aquest cursos i tallers s'adrecen a educadors, mestres i voluntaris i es faran del 9 al 16 de juliol a Llívia, enclavament català en territori francès famós per la seva farmàcia del s. XV.

El CPCPTC i la Fundació La Roda han becat aquest any 15 voluntaris i monitors de les entitats de La Roda.

racó de les entitats de la roda

Teià i Dakar es donen la mà

El passat abril l'entitat GRAMC de Teià va organitzar la XIV Quinzena Intercultural amb un programa de luxe: una exposició sobre l'escola Ak Benn del Senegal, conferències sobre la interculturalitat, un concert de Cabo San Roque, un campionat del joc africà l'auale i un interessant taller d'art efímer amb el lema "Teià i Dakar es donen la mà", en el qual va participar la Fundació La Roda. Una de les experiències més riques dels nois de Dakar és la realització de construccions d'art efímer als espadats de la costa basàltica de

la ciutat. Aquest ha estat l'estímul per preparar el taller d'art efímer a Teià. Amb materials diversos els participants han realitzat petites creacions individuals i col·lectives que el sol, el vent, l'aigua i el pas de les persones modificaran i faran desaparèixer. Els infants de Teià han fotografiat el procés i el resultat i s'han posat en contacte amb els infants de Dakar per intercanviar experiències.

anoteu...

Canvi d'adreça de La Roda

**Al final de juliol,
La Fundació La Roda
es trasllada al carrer
Sèquia, 9-11
de
Barcelona.**

a cau de roda

SUBVENCIÓ DE LA FUNDACIÓ LA CAIXA PER AL PROJECTE ACTUEM!

El projecte "Actuem!" s'adreça a adolescents en situació o risc d'exclusió social i utilitza com a eina el teatre social. El projecte, que també s'ha presentat a la Diputació de Barcelona, preveu aportar durant nou mesos tallers de teatre social i altres disciplines artístiques als joves de les entitats, que crearan una obra que es representarà en públic al final del projecte. La voluntat del projecte és que els joves experimentin amb un mitjà d'expressió, l'art i en particular el teatre, que els ajudi a fer sentir la seva veu i a resoldre conflictes. Està previst que "Actuem!" comenci al mes d'octubre de 2006.

CONTES PER ALS VOLUNTARIS DE L'ESCOLA D'ESTIU DEL VOLUNTARIAT A LLEIDA

L'onzena edició de L'Escola d'Estiu del Voluntariat es farà a Lleida el 29 i 30 de juny i l'1 i 2 de juliol. Fa molt que La Roda hi participa, i aquest any no és una excepció: hi serà present amb el curs de contes de Jordi Serra, una activitat que introdueix d'una manera amena els participants en el fascinant món del conte. L'objectiu: fer descobrir l'impressionant univers de les narracions amb la voluntat final d'aportar als voluntaris eines per utilitzar el conte com a instrument de treball i de creació.

NOU PROJECTE DEL CATALÀ A L'ESPLAI

Un dels objectius de La Roda sempre ha estat fomentar el coneixement de les festes i les tradicions populars de Catalunya i l'ús de la llengua catalana en el camp del lleure.

Conscients del continu retrocés de l'ús de la llengua, particularment a Barcelona i la seva àrea metropolitana, La Roda va desenvolupar l'any passat el projecte "El català a l'esplai" i va oferir a les entitats tallers de sensibilització adreçats als monitors i els voluntaris. Ara, en una segona fase del projecte, La Roda ha presentat a la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat "El català a l'esplai. El català va amb tu" per aprofundir en els objectius que es volen aconseguir: informar i sensibilitzar els educadors, els monitors, els voluntaris i els responsables de les entitats pel que fa a la situació del català i el paper fonamental que tenen per fomentar-ne la normalització als seus centres. Difondre la campanya "Voluntaris per la Llengua" i la programació de tallers per fomentar els usos interpersonals en llengua catalana són algunes de les actuacions que el projecte pretén dur a terme.

Per molts anys!

Com diu el filòsof, any que passa, any que no torna.

Els anys passen també per a les entitats de La Roda i el que sí torna són la il·lusió i les ganes de celebrar un any més d'experiència, un any més de vivències i de records compartits, un any més de treball fet per als i amb els infants i joves dels barris.

D'il·lusió no en falten a les entitats que acaben de celebrar els seus respectius aniversaris aquests últims mesos:

Centre Parroquial Infantil i Juvenil de Santa Eugènia de Ter: **25 anys!**

Els membres d'aquesta entitat gironina ho han celebrat durant tot l'any amb activitats festives, taules rodones i una exposició sobre la trajectòria de l'entitat. Al setembre, en el marc de la Festa Major, el Centre Parroquial presentarà un llibre sobre els vint-i-cinc anys d'excel·lent treball fet amb els infants i els adolescents del barri.

Club d'Esplai el Tricicle de Sant Joan Despí: **20 anys!**

L'any 1986 tres esplais del barri Les Planes de Sant Joan Despí es van unir i van formar-ne un de nou: el Club d'Esplai el Tricicle. En aquests vint anys, el Tricicle ha esdevingut tota una institució a Sant Joan Despí. Prop de 50 monitors i 400 infants i joves són l'ànima d'una entitat que educa en els valors els nois i noies del barri a través d'una àmplia gamma d'activitats. El 10 de juny, les celebracions, que han inclòs una exposició, una diada esportiva i tallers oberts a tot al barri, s'han clos amb un gran sopar que ha reunit tots els membres i amics de l'entitat i amb l'espectacle de Kumbes del Mambo programat per la Fundació La Roda.

Esplai Druida de Barcelona: **15 anys!**

L'esplai Druida de Prosperitat a Nou Barris de Barcelona va néixer el 1991 amb la voluntat de ser un referent educatiu i lúdic per als infants del barri. Una rica trajectòria de quinze anys és el resultat d'un programa educatiu coherent que ha sabut reunir al seu voltant centenars d'infants i de famílies del barri.

NOVA PROGRAMACIÓ AL CORTE INGLÉS DE GIRONA

La qualitat de la programació de la Fundació La Roda, amb els millors grups i espectacles catalans, és la clau de l'èxit de les programacions continuades que es fan a diversos centres d'El Corte Inglés, que fa anys va dipositar la seva confiança en el rigor i els criteris educatius de l'entitat. L'última programació prevista és la de Girona, on les famílies podran gaudir dels millors espectacles.

juny	juliol	agost	setembre
3 Titu Cleques	1 Aktes Teatre	5 Jep Barceló	2 Titelles Naip
10 Noè	8 Galiot	12 Xevi	9 DeParranda
17 Joaquim Mata i Filomena	15 Mag Lari	19 Pengim Penjam Titelles	16 Misto i Garibaldi
	22 Cesc Serrat	26 Cia. Bubulots	23 Can Canthem
Horari: a les 12 h	29 País de Xauxa		30 Grimpallunes

■ Educació

A Vidreres es neix per llegir

Gemma Ciuró

Promoure el gust per la lectura des del primer any de vida, aquest és l'objectiu de Nascuts per Llegir, una iniciativa pionera i ambiciosa que uneix els esforços de professionals de la sanitat i de la xarxa de biblioteques. Vidreres és una de les poblacions catalanes on el projecte ja s'ha posat en marxa.

"Agafar el nadó a la falda i començar a llegir un conte. Deixar-lo gaudir de la veu. Crear un vincle afectiu amb el conte com a fil conductor... Els estímuls que es donen són d'un gran valor i se n'obtenen respostes evidents: l'expressió atenta i satisfeta del nen, l'estímul de la seva capacitat auditiva, l'enriquiment del seu llenguatge, l'augment de l'afectivitat i el naixement de la imaginació."

Aquesta és la filosofia del projecte **Nascuts per Llegir (NPL)**. La biblioteca n'és l'eix vertebrador i és el punt d'unió entre els col·lectius implicats: pediatres, llevadores, pares i infants.

Vidreres disposa d'una biblioteca molt petita i d'un CAP amb una consulta de llevadora, pediatria i infermeria pediàtrica. El primer pas, després de la signatura del conveni, ha estat crear un espai a la biblioteca anomenat "Ser pares", amb material de temes diversos vinculats al públic que n'és protagonista: pares i infants. Es tracta de material sobre l'embaràs, el part, la lactància, la primera infància, l'atenció al nadó, els primers auxilis, l'alimentació, el joc, el desenvolupament del nen, els trastorns del son, etc. Tot aquest material es detalla a la guia de lectura "Ser pares" que es fa arribar a totes les embarassades del municipi.

Al mateix racó hi ha també una selecció de contes adequats a les diferents etapes de la primera infància: contes tous o de cartró, de temàtica senzilla, vinculada a les vivències del nen, manipulables i adequats a les mans petites i maldestres dels infants.

Un dels aspectes a destacar del projecte NPL a Vidreres és la relació establerta entre la biblioteca i la llevadora. Mensualment, s'organitzen xerrades informatives per presentar el projecte dins dels cursos d'educació maternal impartits al CAP. Les assistents a aquests cursos visiten la biblioteca, on se les informa del

projecte i on entren per primera vegada en contacte amb el material del racó "Ser pares". L'objectiu és convertir-les en usuàries i fer arribar el llibre a les famílies ja abans del naixement del nadó.

A banda d'això, s'organitza una activitat mensual dins el projecte NPL. Són activitats relacionades amb la infància i la lectura o bé amb algun aspecte de la maternitat: xerrades sobre temes diversos (la lactància, els trastorns del son, etc.), tallers pràctics (de brodat, de massatge infantil, per aprendre a explicar contes, etc.), i activitats d'animació a la lectura (sessions de contes i cançons per als més petits). Atès el petit pressupost del projecte, s'escullen activitats que siguin assequibles i persones que d'alguna manera estan compromeses amb el projecte i hi treballen desinteressadament.

Pel que fa a la relació amb el pediatre, se li proporciona la fitxa del seguiment del nadó. S'adjunta al carnet de salut i s'ha d'anar omplint en cadascuna de les revisions pertinents. L'objectiu és fer més endavant una valoració qualitativa de les dades recollides.

D'altra banda, s'ha confeccionat una guia de lectura anomenada *Recepta-li un conte*. És un recull de petites tries de contes de temes diferents que d'alguna manera estan vinculats amb el desenvolupament infantil com, per exemple, el naixement d'un germà, el canvi de casa, treure els bolquers, la por d'anar al metge, la mort o el primer dia d'escola. Aquesta guia és disponible a la consulta del pediatre i l'objectiu és que s'adreci l'infant a la biblioteca quan es presenten petits problemes i es consideri el conte com una eina útil en la resolució d'aquests petits conflictes.

Després del naixement, la biblioteca obsequia el nadó amb un lot de regal que conté un conte tou, un CD de cançons de falda tradicionals catalanes, un val de descompte per a la

més...

Un projecte que implica tota la comunitat

L'any 2002 un grup de professionals relacionats amb la literatura infantil i les biblioteques crea **Nascuts per Llegir**, un projecte que s'inspira en la iniciativa italiana Nati per Leggere.

El projecte es basa en el treball conjunt entre pediatres, llevadores, infermeres pediàtriques, bibliotecaris i altres professionals relacionats amb el llibre i la literatura infantil i juvenil. El projecte s'ha començat a implementar durant un període de tres anys, del 2005 al 2007, i en formen part tots els infants nascuts a partir de l'any 2005 a tots els municipis que integren el Pla Pilot: Abrera, Amposta, Balaguer, Barcelona (districtes de Les Corts, Eixample, Sant Martí i Sant Andreu), Blanes, Cerdanyola, El Vendrell, Figueres, Manresa, Mollerussa, Montmeló, Montornès del Vallès, Palafrugell, Platja d'Aro, Ripoll, Roses, Tàrraga, Torredembarra, Vidreres, Vilhelma i Mijaran i Vila-seca. El projecte, impulsat per l'Associació Catalana de Llevadores, el Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de Catalunya, el Consell Català del Llibre per a Infants i Joves, l'Associació Catalana d'Infermeria Pediàtrica i la Societat Catalana de Pediatria, el patrocina el Departament de Cultura de la Generalitat i rep el suport del Departament de Salut de la Generalitat, la Diputació de Barcelona i la Diputació de Girona.

Meritxell Trullàs,
coordinadora de Nascuts per Llegir

Nascuts per Llegir
C. Ribera 8, pral. 08003 Barcelona
Tel.: 93 319 76 75
www.nascutsperllegir.org

compra de material de lectura, una carpeta amb la informació del projecte, punts de llibre amb contes recomanats per edats, l'agenda trimestral de les activitats per a pares, el qüestionari d'hàbits lectors i un formulari per implementar la base de dades de les famílies que s'acullen al projecte.

El següent pas és fer el carnet de préstec al nadó, i treballar amb il·lusió per aconseguir que l'utilitzi moltes vegades al llarg de la seva vida. ☺

Gemma Ciuró és pedagoga i bibliotecària de la biblioteca Joan Rigau i Sala de Vidreres

■ Educació en el lleure

L'entitat infantil

El Desván

guanya un dels premi
de la Fundació
Lluís Carulla

Agnès Pàmies

Recollida dels Premis d'Educació en el Lleure de la Fundació Lluís Carulla al Palau Robert de Barcelona amb la presència d'Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya.

El Projecte de Dinamització Infantil del Desván, una entitat del barri Trinitat Nova de Barcelona i que forma part de la Fundació La Roda, ha estat uns dels projectes guanyadors de la segona edició dels Premis d'Educació en el Lleure convocada per la Fundació Lluís Carulla per destacar les millors iniciatives del sector.

Per als tècnics i els educadors del Desván, i també per als infants i tota la gent que dóna suport a l'entitat, aquest reconeixement ha confirmat l'encert de la nova trajectòria que

l'equip està donant al projecte i representa una bona empenta per continuar treballant a favor dels infants del barri Trinitat Nova de Barcelona. Perquè això és el que, des dels seus inicis, sempre ha volgut fer El Desván.

El Desván va néixer a mitjan anys noranta amb la intenció de fer una feina de prevenció amb els infants per afrontar la problemàtica de la drogodependència al barri. Amb el temps, el projecte ha pres diverses formes fins que s'ha integrat en el Pla Comunitari i ha arribat a la fórmula actual.

El Pla de desenvolupament comunitari de Trinitat Nova ha treballat des de l'any 1996 amb la finalitat de millorar les condicions de vida dels veïns del barri. Un barri construït sense cap tipus de planificació urbanística, sense serveis i amb un gran nombre d'habitatges afectats per l'al·luminosi i la carbonatació. Per generar aquests canvis, el Pla ha mantingut sempre un punt de vista col·lectiu i de participació ciutadana, implicant els habitants del barri, creant grups de treball i buscant alhora el compromís de les administracions.

El Desván segueix aquest esperit i per això es defineix com "un projecte de dinamització infantil en clau comunitària", que té l'objectiu de potenciar la capacitat educadora del barri fent que la comunitat s'organitzi i involucrant els

serveis i la població en general. Amb aquesta finalitat les intervencions del Desván es fan en tres àmbits, el més arrelat dels quals és el del lleure educatiu. Allò que els infants i les seves famílies coneixen com el Desván pròpiament dit és l'activitat que té lloc de dilluns a divendres, de 5 a 7 de la tarda, al local de l'entitat al carrer Palamós. Un local força tronat, que s'haurà d'enderrocar properament, però que els nens i les nenes senten com una segona casa ja que hi troben una oferta lúdica on ells són els principals protagonistes: s'hi fan tallers de manualitats, de cuina, de teatre, hi ha un racó d'estudi i d'informàtica, jocs de taula... Les activitats dirigides, però, no són per a l'equip del Desván el més important, sinó que ho és el fet d'oferir a aquests infants un espai on es poden expressar, resoldre dubtes, intercanviar punts de vista... El Desván vol posar al seu abast totes les eines que necessitin per comprendre la realitat que els envolta, i per això es dóna una gran importància als espais públics, que s'utilitzen per la realització d'activitats, i a la xarxa de grups i entitats que treballen al barri en la mateixa direcció. Els infants del Desván, doncs, tenen un espai propi, però també un espai compartit, que és el comunitari, en el qual participen a través de les activitats del calendari festiu com el Carnestoltes i la Festa Major i incorporant en el treball diari les propostes que sorgeixen arreu del barri (creació d'un paviment de mosaic amb jocs, disseny del parc de Trinitat Nova...). I és que si impliquem els infants en la transformació del barri i tenim en compte la seva veu, ens assegurarem que es farà a mida de tothom. ☺

Agnès Pàmies és tècnica del projecte del Desván

3 línies d'intervenció

Les tres línies d'actuació del Desván pretenen potenciar la capacitat educadora del barri de Trinitat Nova des de cada àmbit corresponent. Són línies que s'entrecreuen i donen lloc a un veritable treball comunitari.

Lleure educatiu

Activitats de lleure per a infants de 5 a 12 anys per respondre a les seves necessitats i donar-los l'oportunitat de ser subjectes actius de la comunitat.

Escola oberta

Iniciatives conjuntes amb escoles i AMPA perquè els centres del barri siguin escoles obertes, en sentit físic (ús dels espais escolars fora de l'horari lectiu), però també en sentit figurat, és a dir obertes a la participació.

Comunitat

Es pretén establir relacions de proximitat i de complicitat amb els altres grups i entitats que hi ha al barri per treballar conjuntament.

El Desván

C. Palamós, 48. 08033 Barcelona
Tel.: 93 359 82 00
eldesvan@noubarris.net
www.noubarris.net/desvan

■ Aprenentatge Servei

Responsabilitat social i participació ciutadana

Forma part de la nostra tradició pedagògica la inquietud per vincular educació i societat. En els darrers anys, els projectes de participació ciutadana, d'intervenció en la comunitat o de voluntariat social s'han convertit en pràctiques educatives amb l'objectiu de vincular els aprenentatges i les necessitats reals de la comunitat.

En aquest marc, l'Aprenentatge Servei (ApS) representa "una proposta educativa que combina processos d'aprenentatge i de servei a la comunitat en un sol projecte ben articulats en què els participants es formen tot treballant sobre necessitats reals de l'entorn amb l'objectiu de millorar-lo".

Les possibilitats són infinites: la preparació de joves que duren a terme tasques d'alfabetització o de reforç escolar a infants o adults de la seva comunitat; la recerca de temes de prevenció en salut per ser retransmesos pels mateixos joves a través de la ràdio local amb la intenció de sensibilitzar la població; o l'estudi de la problemàtica mediambiental de la zona amb l'objectiu d'implicar-se activament en la seva cura i manteniment... En definitiva, unes activitats educatives planificades tant pel que fa als aprenentatges que es pretenen assolir com pel servei a la comunitat a desenvolupar amb l'aplicació d'aquests aprenentatges.

Els requisits bàsics d'aquest tipus de projectes són:

Aprenentatge

Els projectes d'ApS han de garantir uns aprenentatges clarament associats al servei que es pretén donar a la comunitat. Els objectius educatius han de ser explícits al llarg de tot el procés.

Servei

Cal que el projecte suposi un servei a "altres" (alteritat). És a dir, que reverteixi directament en un entorn que pot ser immediat, pròxim o global.

Intencionalitat pedagògica

És necessari que hi hagi un autèntic "projecte" educatiu, planificat i avaluat per part de l'educador. És a dir, que aquest aprenentatge no es doni de forma atzarosa ni es confongui amb altres situacions d'aprenentatge més espontànies.

Participació activa

Els projectes d'ApS han de comportar un veritable protagonisme dels nois i noies. Han de ser aquests els que s'impliquin a detectar les necessitats de l'entorn i participin activament en la seva millora.

Reflexió

Resulta imprescindible que els nois i noies prenguin consciència del projecte, reflexionin sobre el procés realitzat, els aprenentatges assolits i l'impacte del servei en l'entorn i en ells mateixos.

Diverses institucions interessades en l'educació en valors i la participació han impulsat la creació del Centre Promotor d'Aprenentatge Servei. Aquest és un espai generador d'iniciatives i de confluència d'accions encaminades a facilitar i reforçar els projectes d'ApS. Té la finalitat de promoure l'estudi, la difusió i el desenvolupament de projectes d'Aprenentatge Servei. A la seva web, www.aprenentatgeservei.org, s'hi poden trobar experiències, guies pràctiques, entitats i jaciments de servei, entrevistes, testimonis, possibilitats de formació, agenda d'activitats i enllaços d'interès. Tothom està convidat a consultar-la i a participar-hi activament. Per aprofundir en el tema, Octaedro i la Fundació Jaume Bofill acaben de publicar el llibre *Aprenentatge Servei. Educar per a la ciutadania*, de J. M. Puig, R. Batlle, C. Bosch i J. Palos. ☺

Laura Rubio

aps
aprenentatgeservei

apunts

yqufiesta

L'esplai badaloní **Buenoyqué...!** organitza amb èxit la segona festa de la participació

El barri La Pau de Badalona ha acollit el 19 i 20 de maig i per segon any consecutiu la **Byqufiesta**, una cita lúdica impulsada per l'**Esplai Buenoyqué...!**

La trobada, pensada per fomentar la participació ciutadana i fer conèixer la feina de les associacions educatives, ha aplegat un gran nombre de participants al voltant d'un ampli ventall d'activitats que s'han fet durant dos dies a la plaça Illa dels Músics. La reflexió i la festa hi han tingut cabuda, amb una jornada formativa el 19 de maig i una jornada lúdica, amb espectacles, tallers, jocs i dinar de germanor, el 20 de maig.

Aquesta festa és pionera a Badalona i il·lustra segons els responsables de l'esplai la força que tenen les entitats a l'hora d'educar i de fomentar la participació ciutadana per transformar la societat. Representa la culminació de la feina que fa l'esplai des de l'any 1992 en un barri amb importants dificultats econòmiques i socials i que ha rebut durant aquests últims anys un gran nombre d'immigrants.

La **Fundació La Roda**, a la qual l'esplai Buenoyqué...! es va afegir l'any passat, ha participat a la festa amb la programació de la cercavila i l'espectacle d'animació del grup lleidatà Xip Xap.

Esplai Buenoyqué...!

Pl. Illa dels Músics, s/n. 08917 Badalona
esplaibuenoyque@hotmail.com

■ Projecte La Murga

10 anys cooperant amb Barcelona

Marina Gay

El projecte "La Murga. Pel dret a un habitatge digne" d'Escoltes Catalans celebra deu anys. En aquest temps, més de 30 habitatges de Ciutat Vella han estat rehabilitats i més de 500 joves han participat en el projecte.

L'Ángeles és mare de quatre fills i està a l'atur; tots cinc viuen en un pis del carrer dels Obradors del barri Gòtic de Barcelona. En Bernat és un jove enginyer de camins i viu amb la seva família a Molins de Rei. L'Ignasi està estudiant batxillerat, viu al barri de Sant Gervasi de Barcelona i és membre d'un agrupament escolta.

Aparentment, podria semblar que no tenen res en comú. Res més allunyat de la realitat després d'observar l'Ignasi i els seus companys i companyes d'unitat bruts de pols i pintura

l'associació. Per això l'Àrea de Cooperació va iniciar fa ara deu anys un projecte de rehabilitació de pisos en condicions precàries del districte de Ciutat Vella.

L'objectiu no només és millorar els habitatges, sinó crear un espai de convivència entre els habitants i els joves. Alhora, aquest intercanvi d'experiències permet generar una actitud crítica en els i les participants davant les condicions de vida als barris més degradats. Perquè aquest projecte, més enllà de pal·liar les conseqüències de la marginació, vol ser una eina per generar l'actitud que permeti evitar-ne les causes.

Joves compromesos

Durant aquests deu anys, més de 500 joves d'entre 15 i 19 anys han contribuït a rehabilitar una trentena de pisos de Ciutat Vella. Només durant la passada edició, més de 80 joves de set agrupaments escoltes diferents van participar-hi, canviant els seus campaments de primavera per aquesta experiència.

El projecte té la col·laboració dels Serveis Personals del districte de Ciutat Vella i els treballadors socials que fan de pont amb els habitants dels domicilis a rehabilitar.

Un pas endavant

El 2006 també va ser un any de consolidació i creixement del projecte. Creixement perquè s'ha apostat per realitzar un salt qualitatiu i generar una actuació coordinada entre Escoltes Catalans i la Fundació Escolta Josep Carol. Fruit d'aquesta col·laboració, la Murga té noves línies d'actuació i a més dels camps de

Escoltes Catalans i la cooperació

Escoltes Catalans entén que no es pot separar la cooperació de l'educació pel desenvolupament. Per això els projectes de cooperació són una manera més, una metodologia, per dur a terme aquesta educació pel desenvolupament.

primavera amb membres de l'associació s'han creat campaments de cooperació internacionals oberts a joves que no estan associats.

A l'actualitat, el projecte consta de tres camps de treball: un a la primavera de cinc dies fet per Escoltes Catalans, i dos a l'estiu oberts a tothom, reconeguts per la Secretaria General de Joventut com a camps de treball.

El projecte també s'ha consolidat ja que la seva tasca ha estat reconeguda recentment amb un dels premis que cada any la Fundació Lluís Carulla atorga a projectes d'educació en el lleure.

A més, l'experiència adquirida durant aquests deu anys ha servit per generar recursos pedagògics sobre desenvolupament i Quart Món. ☺

Marina Gay és cap de Relacions Exteriors d'Escoltes Catalans

Escoltes Catalans

C. Mare de Déu del Pilar, 18. 08003 Barcelona
Tel.: 93 268 91 10 - www.escoltes.org

L'objectiu no només és millorar els habitatges, sinó crear un espai de convivència entre els habitants i els joves

mentre feinegen al pis de l'Ángeles amb rasquetes, escombres i rodets, guiats pels consells del Bernat, mentre ella prepara una mica de berenar per quan decideixin fer un descans.

Transformar el nostre entorn més proper

La Murga és el projecte de cooperació per al desenvolupament d'Escoltes Catalans en el marc de l'anomenat Quart Món. Transformar l'entorn més proper és un dels objectius de

■ Medi ambient

L'escoltisme continua apostant pel

medi ambient

Lluís Llerena

Minyons Escoltes Guies Sant Jordi de Catalunya (MEGSJC) s'ha caracteritzat sempre per fer un ús respectuós del medi natural. Aquest curs, seguint la línia pròpia del Moviment, l'entitat presenta un projecte global que afectarà tots els membres i les activitats: l'ambientalització dels equipaments de l'entitat i també dels locals i les activitats dels agrupaments.

Ambientalització dels campaments

La reducció de l'impacte ambiental dels campaments és un dels objectius de l'entitat. Els campaments seran més sostenibles, cosa de la qual podran gaudir tots els usuaris del servei, i s'innovarà en les instal·lacions. Per això s'aposta per l'ús de fonts energètiques netes i per la correcta gestió dels residus.

S'ha previst la construcció i la instal·lació de vàters secs, una solució ecològica i pràctica que no necessita aigua ni fossa sèptica i de la qual s'obté un producte útil: compost per fertilitzar o condicionar els sòls. També s'ha previst instal·lar plaques d'energia solar de dues modalitats: energia solar tèrmica, per escalfar l'aigua de les dutxes, i energia solar fotovoltaica, per obtenir electricitat. Però aquí no s'acaben les possibilitats de l'energia solar: s'oferirà als grups que fan ús dels terrenys d'acampada cuines i forns solars, i també aparells solars per carregar piles i telèfons mòbils.

Ambientalització d'edificis

El MEGSJC vol ambientalitzar la masia de Can Cadena a Valldoreix, seu de l'Oficina de Serveis Generals, i la masia de Can Girona a Santa Maria de Martorelles, una granja-escola que gestiona el Moviment. Les actuacions previstes són la instal·lació de plaques solars fotovoltaïques, l'aprofitament de les aigües pluvials, el compostatge dels residus orgànics i l'aprofitament de la llum natural. Aquestes actuacions tenen un doble objectiu: l'estalvi energètic i de materials i l'educació pràctica. Aquests equipaments reben moltes visites d'escoles i

de grups del mateix Moviment i es vol aprofitar el seu pas pels equipaments ambientalitzats per aprofundir en l'educació ambiental.

Ambientalització d'agrupaments

Finalment, aquest curs es posa en marxa el projecte **21 de trèvols**, amb l'objectiu que cada agrupament faci la seva pròpia Agenda 21. Tot seguint la pedagogia del projecte del Moviment, les noies i els nois seran els protagonistes d'aquest procés: han de detectar les mancances (diagnosi) i proposar i executar les accions (projecte ambiental). Se centraran en els residus i el consum, ja que són els aspectes en els quals es pot incidir més fàcilment des de l'activitat als agrupaments, i és un camp propici on es pot treballar la implicació personal i col·lectiva i on es poden obtenir resultats tangibles. Els objectius són la reducció dels residus i l'aplicació de criteris de consum socialment i ambientalment més justos.

Per fer-ho possible, s'organitzaran activitats i s'editaràn materials de suport: monogràfic de formació, pàgina web, guia de recursos i assessorament. 🌱

Lluís Llerena és tècnic de Projectes Ambientals del MEGSJC

Minyons Escoltes Guies Sant Jordi de Catalunya

Oficina Serveis Generals
Rbla. Mn. Jacint Verdaguer, 10
08197 Valldoreix
Tel.: 93 590 27 00 - Fax: 93 590 04 92
megsjc@escoltesiguies.org

notícies

Gegants i capgrossos van a l'escola

L'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya (ACGC) vol apropar el món dels gegants i els capgrossos a les escoles, els instituts i els centres de lleure infantil i juvenil de Catalunya.

L'ACGC ha creat la Comissió Educativa, un grup format per persones vinculades al món geganter i al món educatiu que des de la tardor de l'any passat ha començat a posar fil a l'agulla en aquest nou i ambiciós projecte que vol apropar i fomentar la cultura tradicional de gegants, capgrossos i música de gralla entre els infants i joves de Catalunya.

La tasca de la Comissió s'ha organitzat en dues vessants ben diferenciades: la primera s'encamina a conèixer les colles geganteres d'escoles, instituts i centres d'esplai que hi ha al país a fi de col·laborar i donar suport a les seves activitats; la segona consisteix a censar els materials didàctics sobre el món geganter que es troben en centres de recursos pedagògics de les comarques catalanes i en escoles i instituts que han treballat algun aspecte d'aquesta tradició perquè puguin tenir difusió entre els professionals de l'educació.

Però l'ACGC vol anar més enllà. Com a fita més important, s'ha proposat iniciar un projecte pedagògic que s'acabi materialitzant en una publicació completa de caràcter didàctic que arribi a l'aula i ajudi els mestres i els professors a treballar, dins del currículum oficial, la cultura popular geganter. El primer pas per començar a assentar les bases d'aquest projecte ha estat presentar-lo el passat mes d'abril al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

El món dels gegants és un moviment cultural antic, viu, il·lusionant, que aplega un gran nombre de persones de totes les edats i que necessita transmetre la seva història, els seus valors i la seva essència festiva perquè se n'estengui el coneixement i se n'asseguri la continuïtat. La Comissió Educativa de l'ACGC convida totes les persones relacionades amb l'educació o els gegants a col·laborar-hi.

Marcel Pallejà

ACGC

C. Avinyó, 19. 08002 Barcelona
Tel.: 93 317 28 55
gegantsescola@gegants.org
www.gegants.org

■ Tercer Sector

Tercer sector

De les idees claus al dia a dia, i viceversa

Josep V. Marín

Aliances, complementarietat, nous escenaris de relació entre els serveis socials, el mercat i les ONG, més professionalització i capacitació, interlocució amb altres agents del sector... Segons l'OTS, l'Observatori del Tercer Sector, aquests són els conceptes i les idees claus que s'han de tenir en compte en la feina diària de les entitats.

Fa un any l'OTS va convocar un acte per analitzar els escenaris de futur del Tercer Sector. Aquests escenaris, que darrerament s'han anat dibuixant amb més força, els va resumir Joaquim Sabater, col·laborador de l'OTS, agrupant-ne els temes claus en quatre categories. La primera categoria fa referència a les noves situacions que sorgeixen dels canvis que viu la societat: la immigració, la transformació social, l'envelliment de la pobla-

part de l'agenda del sector, a les quals s'afegeix també la necessària capacitat d'incidència política del sector en matèria de legislació social.

Però, ¿quin reflex tenen aquestes idees claus en el dia a dia de les organitzacions? ¿Sorgeixen de la quotidianitat a les associacions o provenen més del món, diguem-ne, "acadèmic"?

Són notòries les dificultats quotidianes que implica la feina en el marc del Tercer Sector, com la inestabilitat en el finançament o altres factors que no faciliten, per exemple, l'avaluació de la tasca, un dels primers passos per a la implementació de paràmetres de qualitat. També es detecten dificultats —el desconeixement mutu, la mateixa dinàmica de centrar-se en les activitats pròpies de l'organització...— en la interlocució amb altres agents. També ens podem preguntar si falta cultura participativa al si de les organitzacions, i si la pluralitat, un factor de riquesa, pot també dur a la fragmentació, tot i l'existència cada cop més gran d'espais de treball en xarxa que són eficaços.

Cal una reflexió al si de les organitzacions. Ens hem d'aturar un moment, sostreure'ns de la "voràgine" quotidiana, i veure, d'entre aquests escenaris, quins poden ser útils i de quins podem deixar-ne l'anàlisi per més endavant. La reflexió s'ha de fonamentar en les característiques de l'organització, les oportunitats que té i les qualitats de què disposa, que la diferencien, o que ja indiquen la implementació d'estratègies que tendeixen a la consolidació. La consolidació, sostenible i adaptable a realitats que són, esperem, canviants, és, en definitiva, un objectiu del sector.

Aquesta reflexió l'han de fer totes les orga-

apunts

Increment del nombre de persones ateses per les entitats de voluntariat a Barcelona

Segons una enquesta publicada recentment per la Federació Catalana de Voluntariat Social (FCVS) el nombre de persones ateses per entitats de voluntariat a la demarcació de Barcelona ha augmentat el 2004 en un 14% respecte a l'any anterior.

L'enquesta, realitzada per la Unitat Territorial de Barcelona de la FCVS, quantifica en 534.000 persones les persones ateses el 2004, amb la participació de 3.700 professionals i 25.000 voluntaris.

Un 60% de les entitats membres de la FCVS a Barcelona van respondre el qüestionari. Aquestes entitats pertanyen a sectors molt diversos, però tenen el denominador comú de fonamentar la seva tasca en la complementarietat de professionals i voluntaris. Representen un 30% de les 300 entitats membres de la FCVS de tot el territori català.

Quantificar l'impacte de la realitat del voluntariat sobre la societat és una tasca pràcticament impossible, però sens dubte aquesta és una estimació significativa de la magnitud de l'aportació de les entitats de voluntariat a la societat.

C. Pere Vergés, 1, 11è
08020 Barcelona
Tel.: 93 314 19 00
serveisgenerals@federacio.net
www.federacio.net

nitzacions, ja que parlem d'una constel·lació de col·lectius concrets, amb particularitats específiques, que treballen en àmbits determinats, compartits o no, amb les inevitables transversalitat i globalitat que ara percebem força més que fa uns quants anys. Comencem, si no ho hem fet ja, a avaluar la incidència de la nostra feina més enllà de l'evidència de l'eficàcia de l'atenció directa —si parlem de l'àmbit social— a col·lectius i persones vulnerables. Des d'aquesta dinàmica de reflexió podrem incidir, des del coneixement extens que tenim de cadascun dels àmbits en què treballem, a favor d'un marc legislatiu, d'una opinió pública i d'una ciutadania que potenciï la qualitat de vida i la cohesió. ☺

Josep V. Marín és responsable tècnic de la Federació Catalana de Voluntariat Social

La consolidació, sostenible i adaptable a realitats que són canviants, és, en definitiva, un objectiu del sector

ció...; una segona categoria inclou els temes "estructurals": el marc normatiu, el finançament...; la tercera tracta de les qüestions relatives al funcionament de les organitzacions: els recursos humans, la gestió econòmica, la qualitat, la coherència, la legitimitat...; i finalment, la quarta categoria es refereix a la projecció i la capacitat de comunicació del sector: la incidència, la participació, la denúncia...

La recerca de més reconeixement social, la creació d'un nou model que sumi el model assistencial —el transferidor de coneixements i el de denúncia— amb el model de "voluntat transformadora", la necessitat del treball planificat, especialitzat, diferenciador... són algunes de les altres idees claus que formen

■ Art i educació

Arteràpia

Francesca Piñol

La pràctica de l'arteràpia és relativament recent a Catalunya. En països com Anglaterra s'utilitza amb normalitat i és plenament reconeguda en els àmbits educatiu, social i sanitari.

L'arteràpia sorgeix de la trobada entre l'art i la teràpia. Es tracta d'un tipus d'intervenció terapèutica que utilitza els llenguatges artístics com un canal no verbal que permet l'expressió de sentiments i emocions.

L'arteràpia ofereix la possibilitat de crear una obra a partir de materials artístics: llapis de colors, ceres, paper, feltre, fil... L'obra artística, però, no és el fi que es vol aconseguir. No es

L'arteràpia permet fer conscient l'inconscient, que es materialitza en l'obra artística.

pretén transmetre habilitats artístiques, sinó facilitar un canal d'expressió de les emocions. Aquesta obra només és un mitjà per plasmar l'expressió des de l'interior de la persona cap a l'exterior. Per això l'arteràpia està especialment indicada quan la comunicació verbal es troba bloquejada, és insuficient o bé hi ha coses difícils d'explicar.

L'art proporciona un canal de comunicació no verbal a través del qual la persona té la possibilitat d'expressar-se d'una manera espontània, directa i natural. L'art i el joc permeten expressar emocions, ansietats i conflictes, i també les fantasies inconscients. Es crea així un imaginari personal, produït espontàniament i que sorgeix de l'inconscient. Aquesta capacitat de simbolitzar permet a l'arteràpia crear un pont entre el món intern i el món extern. En altres paraules, permet fer conscient l'inconscient, que queda materialitzat a través de l'obra artística.

En una sessió d'arteràpia hi ha dues parts: la primera és la de la creació de l'obra, en què normalment no es parla i són les mans les que treballen. És un treball vivencial fet des del cor. A la segona part, es reflexiona sobre el que s'ha fet, com s'ha treballat, què s'ha sentit i què diu el que s'ha fet.

La persona pot crear el que vulgui amb els materials que se li ofereixen; aquesta obra és el punt de partida de la reflexió. S'estableix una relació triangular entre el pacient, l'obra i l'arterapeuta. La dinàmica establerta en una sessió d'arteràpia es descriu com un triangle terapèutic, on hi ha una comunicació simbòlica entre el pacient i l'obra i una comunicació directa entre el pacient i l'arterapeuta sobre el simbolisme treballat a través de l'associació lliure.

Aquesta relació, però, està emmarcada dins uns certs límits que cal respectar: el rol de l'arterapeuta, l'espai i el temps, la puntualitat i l'assistència, la creació de l'obra a partir dels materials, la confidencialitat, la confiança i la seguretat i el respecte. Uns límits que són molt importants per definir el marc terapèutic de la relació.

L'arteràpia es pot treballar de manera individual o grupal i s'aplica a tot tipus de població: infants amb problemes familiars o escolars, *bullying* en els adolescents, problemes d'addiccions, dones maltractades, salut mental, malalts crònics i terminals...

Per a qualsevol persona amb problemes de relació, emocionals, de conducta, d'aprenentatge, o incapaç d'afrontar la situació en què es troba, l'arteràpia pot ser un camí per millorar i arribar a resoldre els seus problemes ja que facilita l'expressió de les emocions i dels conflictes (permet expressar-los en lloc de manifestar-los amb comportaments conflictius), fomentant l'autoestima, ajudant a contenir les pròpies emocions i facilitant l'adopció de noves formes d'expressió de la manera més equilibrada possible.

També es pot utilitzar d'una manera preventiva ja que treballar amb les emocions potencia l'autoconeixement i facilita una millora personal i un desenvolupament més saludable.

La pràctica de l'arteràpia és relativament recent al nostre país. Com a professió és encara jove i no està prou reconeguda. És una disciplina novvinguda si la comparem amb altres

apunts

Qui és qui a la Mina

El Grupo Unión de la Mina de Sant Adrià de Besòs impulsa un projecte de fotografia digital amb els joves del barri

Els principals actors del projecte són noies i noies d'edats compreses entre els 11 i 16 anys, els educadors de l'entitat i estudiants de fotografia de la UPC, que col·laboren voluntàriament en el projecte.

El projecte consisteix en el disseny i l'elaboració de tres jocs, un d'ells el "Qui és qui" de l'entitat, creats a partir de les fotografies digitals fetes i retocades pels participants.

En una primera part els adolescents s'han familiaritzat amb la càmera digital i han experimentat les possibilitats que ofereix. Ho han fet sortint pel barri i retratant els elements que per a ells són els més representatius. Aquesta primera fase s'ha acabat amb una exposició als locals de l'entitat d'una selecció de les millors fotografies.

Paralel·lament, els joves han començat a treballar en els retrats de tots els membres de l'entitat per crear el "Qui és qui" del Grupo Unión i elaborar els jocs *memory* i de "cares desmontables i combinables" a partir de la modificació creativa de les fotografies.

A través d'aquest treball amb les noves tecnologies, el Grupo Unión, que pertany a la Fundació La Roda des de l'any 2003, vol fomentar la responsabilitat, el sentiment de pertinença al centre, la creativitat i el treball en equip.

Grupo Unión
C. Venus, s/n. Sant Adrià de Besòs
Tel.: 93 381 15 78

com la psicologia o l'assistència social. A molts països europeus ja està funcionant amb normalitat i en alguns, com Anglaterra, és una disciplina reconeguda dins de l'àmbit educatiu, social i sanitari. 🌀

Francesca Piñol és arterapeuta

fpt_arterapia@yahoo.es

■ Immigració

Representació i participació dels immigrants en la societat civil catalana

Ana Trujillo

Al llarg de la història les ciutats costaneres han estat la destinació preferent de les onades migratòries, i tant Barcelona com la resta de les províncies catalanes no han estat un excepció. Les societats s'han format a partir de l'intercanvi d'idees, costums i persones, i la societat catalana tampoc no ha estat un cas a part. L'arribada d'un gran contingent migratori des dels anys cinquanta fins als setanta, provinent d'altres comunitats autonòmiques, i el que va venir de diversos països europeus i de la resta de continents durant la dècada dels noranta, van fer que dels dos milions d'habitants que hi havia al 1900 es passés als quasi set milions que es registren actualment. Els números poden semblar avorrits, però no es poden defugir, sobretot els que reflecteixen un ventall divers de llengües, colors, sabors, creences, costums i cultures. Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya, IDESCAT, el 60% de la població de Catalunya viu a l'àrea metropolitana de Barcelona, però el percentatge destacable per a aquest article és el que fa referència al 19,3% d'immigrants que conviuen entre aquests set milions de persones. Tot i així, estan representats per les administracions estatal, autonòmica i local? Quina i com és la seva participació a la societat civil catalana? S'hi senten integrats? De quina manera la població autòctona facilita la seva integració?

El passat mes de març vuit països europeus van iniciar un estudi conjunt per investigar la participació social dels immigrants com a via d'integració. Alemanya, Àustria, Bèlgica, França, Holanda, Hongria, el Regne Unit i Espanya col·laboren en un projecte anomenat Involve per esbrinar en quin grau la participació cívica i social dels immigrants en la societat d'acollida afavoreix la seva integració. L'informe final d'aquest treball veurà la llum al novembre del 2006.

PLA DE CIUTADANIA I IMMIGRACIÓ

A Catalunya, la Secretaria per la Immigració del Departament de Benestar i Família de la Generalitat té aprovat des de l'estiu del 2005 el Pla de Ciutadania i Immigració 2005-2008, el qual representa, segons l'administració autonòmica, un avenç en el tema de la immigració en l'àmbit català. "Per primer cop es parla de ciutadania amb un concepte nou que engloba totes les persones que viuen a Catalunya". Parla d'una ciutadania plural, d'igualtat d'oportunitats, de laïcitat,

Es considera que tota persona que viu de forma estable en un país ha de tenir dret a triar els seus representants: "Tot allò que afecta a tothom hauria de poder ser decidit per tothom".

tat, de drets polítics i de dret al vot. Un altre aspecte que es valora com a positiu d'aquest pla és que "no han limitat la política d'immigració només a l'acollida o a la competència en l'ordenació del flux de les persones immigrades", sinó que s'han determinat tres fases per avançar cap a la ciutadania: una fase d'acollida, una fase d'igualtat d'oportunitats i una fase d'acomodació.

A més de les administracions polítiques, aquest pla també ha estat ben rebut per les associacions d'immigrants i els grups sindicals. Tanmateix, tots veuen que no tindrà un suport suficient amb l'article 138 de l'esborrany del nou Estatut de Catalunya perquè no va més enllà de la política d'acollida, ja que també "hauria d'assegurar una política de no discriminació per raons d'origen i de promoure una política d'igualtat d'oportunitats". Aquest debat, però, mereix ser tractat en una altra ocasió. Mentrestant, cal esbrinar les qüestions que es plantejaven en la introducció.

Un dels responsables d'àrea a la Secretaria per la Immigració de la Generalitat, Saoka Kingolo, va arribar a Catalunya procedent de la República Democràtica del Congo l'any 1988 quan tenia 18 anys. Kingolo és diplomà superior en Ciències i Tècniques d'Assegurança i la seva tasca dins la Secretaria és, entre d'altres, gestionar les relacions entre l'administració autonòmica i les organitzacions d'immigrants.

El dret al sufragi per als immigrants de què parla el Pla de Ciutadania és un plantejament afí al que tenen les secretaries d'immigració dels principals sindicats o algunes ONG i federacions que promouen campanyes a favor d'aquest dret en les eleccions municipals i autonòmiques. Es considera que tota persona que viu de forma estable en un país ha de tenir dret a triar els seus representants, com a mínim en l'àmbit mu-

nicipal, perquè és l'administració més propera i és admesa la seva participació. La traducció llatina que cita en Kingolo ho resumeix acertadament: "Tot allò que afecta a tothom hauria de ser decidit per tothom".

REPRESENTACIÓ I PARTICIPACIÓ

Des de la Secretaria per la Immigració es pot afirmar que els immigrants estan representats tant dins com fora dels òrgans polítics. Dins, amb la presència d'estrangers integrats a la societat catalana i que treballen a les diferents àrees de l'administració, i fora, perquè la redacció i l'aprovaació de, entre d'altres, la Llei de les llibertats dels immigrants, el Pla de Ciutadania i Immigració o el document sobre el Grup de Treball sobre Refugiats o Estrangers del Consell Municipal d'Immigració de l'Ajuntament de Barcelona, demostren que hi ha una preocupació i un interès per afavorir la integració social dels immigrants.

A Barcelona, la presència de més de 50 associacions d'immigrants, 120 associacions de dones i més de 40 casals estrangers, no solament significa que n'hi ha una representació, sinó que la trentena de nacionalitats que conviuen a la ciutat comtal poden participar, informar-se, assessorar-se, aconseguir ajuda o suport a través d'aquestes entitats.

A partir de la dècada dels noranta, en el camp de l'educació, arreu de Catalunya, des de les escoles primàries fins a la universitat, és notable l'augment d'estrangers que estudien aquí. A Barcelona hi ha escoles on s'arriben a escoltar 18 llengües diferents. En el camp de la comunicació, les publicacions editades en aquelles llengües que també utilitza la Generalitat per a alguns documents del Departament: català, castellà, anglès, francès, àrab, xinès i urdú; les emissions d'informatius en vint llengües diferents i programes televisius als canals estatals i locals, o la transmissió de programes radiofònics dirigits o presentats en altres accents, són demostracions d'una diversitat cultural que conviu amb la d'aquí. En el del comerç, és fàcil veure, a més d'una gran quantitat de locutors i d'establiments d'artesania i aliments de tot arreu, els efectes d'una autèntica globalització en trobar un xinès gestionant una botiga de productes del Congo. ☺

Ana Trujillo és infermera i periodista

■ **Fundació Ateneu Popular Sant Roc de Badalona**

Ensenyar a viure en aquest món

La feina que fa la Fundació Ateneu Sant Roc està íntimament lligada a la realitat del barri de Sant Roc i a l'evolució que ha viscut en els darrers anys.

Sant Roc és un barri de la perifèria del municipi de Badalona. Segons dades de l'Ajuntament de Badalona registrades al juliol de 2004, la seva població és de 13.752 habitants, dels quals 2.613 són immigrants i 5.000 són habitants autòctons d'ètnia gitana. La situació econòmica i laboral de la majoria de les famílies és molt precària i el nombre de persones per habitatge és molt alt. Aquest fet provoca un amuntegament creixent.

D'altra banda, el nivell d'instrucció de la població és molt baix: de la població més gran de 15 anys un 11,7 % no sap llegir ni escriure, un 30 % no té estudis i un 30 % té la primària incompleta. Quant als índexs d'absentisme, el 60 % de l'absentisme de primària de tot Badalona i el 50 % de secundària es concentren a Sant Roc.

Gran part de la població infantil està condicionada per la problemàtica global de l'entorn, que es tradueix en un medi familiar desestructurat, sociocultural i econòmicament desfavorable (progenitors sols, conflictes familiars, atur, problemes relacionals, de salut física i mental, alcoholisme, sida, etc.) i, com a conseqüència, presenta mancances greus, especialment afectives, relacionals i educatives.

En aquest context social i educatiu se situa el treball de la Fundació Ateneu Sant Roc, una entitat sense ànim de lucre que té com a finalitats, entre d'altres, l'atenció als infants, joves i adults amb necessitats especials, l'orga-

nització d'activitats d'interès social i d'utilitat pública, la promoció de la relació i la convivència dels veïns i veïnes de Sant Roc, el foment de la cohesió social i la prevenció en col·lectius amb risc d'exclusió social.

L'entitat no ha volgut ser mai un simple lloc "on entretenir i distreure a la canalla". Els seus membres creuen fermament que l'educació en el lleure és un dels pilars bàsics de la construcció de la identitat personal i social de l'infant i l'adolescent. El lleure és un espai de gran valor educatiu i d'intercanvi d'experiències i aprenentatges. Serveix per aprendre a compartir i a viure junts.

La proposta educativa de la Fundació es fonamenta en uns ideals de persona, de societat i de cultura basats en la llibertat i en la reflexió crítica. Vol incidir en els infants, en els joves i en les seves famílies transmetent uns valors —respecte, integració, ecologia, tolerància...— i unes actituds —diàleg, comprensió...—, que tenen com a objectiu principal aconseguir un entorn més just i solidari.

L'infant és el protagonista de la tasca educativa de la Fundació Ateneu Popular Sant Roc. És l'objecte i el subjecte de la seva intervenció, és qui aprèn de manera activa i participativa a créixer com a persona de forma global i integral, no només quan fa activitats al centre sinó també quan se situa o experimenta en altres marcs: la família, l'escola, els amics...

Com diu Josep Maria Ballarín, "educar no és ensenyar. L'ensenyament et mostra el teorema de Pitàgoras i els àcids ribonucleics. Educar és ensenyar a viure en aquest món".

apunts

Sant Roc som tots

La suma del treball dels educadors, els monitors, els col·laboradors i els voluntaris és una de les claus de l'èxit de la Fundació Ateneu Popular Sant Roc

Un cop l'any, després de Nadal, prop de dos-cents treballadors, voluntaris, col·laboradors i membres de la Fundació Ateneu Popular Sant Roc es reuneixen al voltant d'una fideuà, de premi de tan bona que li surt, preparada pel president de l'entitat. L'ambient que es respira en aquest sopar és el reflex del que es viu durant tot l'any a l'entitat: tothom sembla estar a casa seva. Hi ha gent de totes les edats, del barri i de fora del barri, que ho preparen tot fins a l'últim detall, amb unes taules parades amb gust perquè la gent se senti ben acollida. La festa s'acaba tard amb el ball de Noè i els Bandafesta, uns habituals de fa molts anys i que no es volen perdre la festa de cap manera.

Els locals de la Fundació són adjacents a l'església del barri, que en aquestes dates s'ha transformat en expositor dels pessebres fets per les diferents entitats del barri, incloent un pessebre vivent, amb xai, gallines i bestiar divers i, cosa poc habitual, una mare de déu embarassada.

Any rere any, les instal·lacions de la Fundació, van millorant: ara una ludoteca preciosa, ara una sala d'ordinadors, ara una ampliació... i tot gràcies a la col·laboració d'empreses i institucions i l'empenta dels treballadors i els voluntaris. Tot plegat fa de la Fundació una entitat educativa reconeguda arreu i que serveix de model per a moltes associacions de tot l'Estat en la lluita contra l'exclusió.

Fundació Ateneu Popular Sant Roc
C. Càceres, 34-36. 08913 Badalona
Tel.: 93 399 39 51- ateneusantroc@terra.es

Futbol solidari a Mataró

Història d'un projecte de cooperació amb el Tercer Món

Fa deu anys un grup de joves de Mataró va engegar una iniciativa esportiva i solidària amb l'objectiu de recollir fons per a un projecte al Tercer Món. Començaven així les Jornades de Futbol Solidari, que continuen celebrant-se any rere any organitzades pel **Grup d'Esplai l'Erol** (del Moviment de Centres d'Esplai Cristianisme de la Fundació Pere Tarrés) amb el suport de l'Associació d'Amics de l'Escola Pia al Senegal i de l'AMPA de l'escola Santa Anna de Mataró.

Les jornades de Futbol Solidari se celebren cada any coincidint amb l'últim cap de setmana abans de les vacances de Nadal. Són dos dies plens d'activitats per donar a conèixer la situació dels països del Sud i recollir diners: s'organitza un mural, un gran puzzle, diferents rifes, hi ha representacions del grup de teatre, un concert... També hi ha un servei de bar, tallers per als més petits i, evidentment, els partits de futbol, entre els quals destaca el "partit de les estrelles", en el qual participen col·lectius senegalesos.

Els diners obtinguts en aquestes jornades es destinen cada any a un projecte diferent. Durant les primeres edicions, el país de destinació anava canviant (Nicaragua, el Marroc...), però des de fa cinc anys els fons que es recaptin s'utilitzen per finançar diferents pro-

jectes a un mateix país: el Senegal. Així, després d'aquest temps, s'han pogut fer moltes coses, com la construcció i el condicionament d'una residència d'estudiants a Toubakouta per a nois i noies que viuen a molts quilòmetres de l'escola, l'apadrinament de nens i nenes, etc. Són moltes les persones que han col·laborat a les Jornades de Futbol Solidari al llarg del temps, ja sigui en l'organització com en la participació, i any rere any el projecte va millorant en aspectes organitzatius i en la xifra de diners recollits. Així, en només dos anys s'ha passat de 6.000 euros als més de 9.000 recollits en la darrera edició. ☺

www.peretarres.org/mcec

apunts

Cotxes nets i solidaris

L'Esplai Arrels de Sant Boi de Llobregat, membre de la Fundació La Roda, organitza des de fa quatre anys el Rentat de Cotxes Solidari, una activitat original per recaptar fons per a entitats del Tercer Món.

L'acte tindrà lloc el 17 de juny de les 9 el matí a la 1 del migdia al pati del col·legi dels Salesians a Sant Boi de Llobregat, que es transformarà per l'ocasió en un veritable túnel de rentat de cotxes. Els infants i adolescents de l'Esplai seran els encarregats de rentar de dalt a baix els vehicles dels visitants per un preu mòdic, que anirà destinat a una entitat que actua al Tercer Món. La Fundació La Roda participa a la festa de l'esplai Arrels amb el refrescant espectacle d'animació amb escuma de la Cia. Sapastre.

Esplai Arrels
C. Rosselló, s/n
080830 Sant Boi de Llobregat
Tel.: 93 654 30 07

L'espectacle

Una eina de sensibilització

Mans Unides continua difonent la seva campanya d'informació i denúncia sobre un fenomen de gran actualitat i complexitat: la globalització. Amb l'objectiu d'informar, sensibilitzar i denunciar les greus conseqüències que té la globalització als països empobrits, Mans Unides diversifica els esforços per arribar a tots els públics i posa una atenció especial en els més joves.

Conscient del repte que suposa sensibilitzar i educar sobre un tema tan complex i a l'hora tan proper, Mans Unides aposta per l'espectacle i els tallers dinàmics com una eina bàsica de treball. Es tracta de concerts, tallers i animacions que d'una manera amena, senzilla i divertida eduquen en els valors de la solidaritat, la justícia i el respecte dels drets humans i del medi

ambient. Aquestes activitats tenen una molt bona acollida del públic i uns resultats que motiven els participants a avançar en la construcció d'un "altre món és possible".

Els espectacles s'han vist a instituts, biblioteques, centres cívics, casals i festes de solidaritat de tota l'àrea de Barcelona. El taller-concert "Alternativa Global", un dels espectacles més reeixits, ha demostrat que és possible sensibilitzar d'una manera lúdica i divertida. L'activitat, molt atractiva i participativa, permet sortir amb idees clares sobre el vertader funcionament del món.

En aquest espectacle, a mig camí entre el taller i el monòleg teatral i en clau d'humor, cada cançó explica un aspecte concret del fenomen de la globalització per fer reflexionar sobre les contradiccions de l'actual model de "desenvolupament" i invitar a participar i mobilitzar-nos per aconseguir canviar les regles del joc injustes.

L'educació en valors i el finançament de projectes són les tasques que millor defineixen el treball de Mans Unides. Tan important és una cosa com l'altra a l'hora de treballar per la justícia i la pau. A Mans Unides són conscients que tots podem fer coses des del nostre entorn més local. Aquestes petites accions es transmeten de persona a persona, i així es va construint un món més just per a tothom. Perquè cal fer un món de tothom, i perquè un altre món és possible. ☺

Mans Unides
www.mansunides.com

■ Imma Mayol, tercera tinenta d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona

“Hem de continuar focalitzant els esforços en la lluita contra l'exclusió social i la pobresa”

—Barcelona és la ciutat de la seva vida?

—Juntament amb Palma de Mallorca, que és la ciutat on vaig néixer. Però ara ja porto més de la meitat de la meua vida a Barcelona i m'hi sento molt arrelada. Palma és la ciutat de la meua infantesa, en conservo records molt entrançables, però Barcelona és el lloc on he pogut desenvolupar el meu projecte vital i on he crescut professionalment.

—De quina actuació o decisió presa des dels seus càrrecs a l'Ajuntament se sent més orgullosa?

—Em sento molt orgullosa d'haver liderat, amb totes les dificultats que comporta, la posada en marxa d'equipaments per atendre persones amb problemes greus de toxicomanies. Malgrat els recels que susciten entre algunes persones, que puc arribar a entendre, avui aquests equipaments s'estan demostrant molt útils per ajudar a sortir de la marginalitat unes persones que no tenen gairebé cap altra via d'accés als recursos sociosanitaris.

—I què creu que necessita Barcelona i què no es pot permetre no obtenir?

—Barcelona no pot renunciar a ser una ciutat plenament inclusiva, on totes les persones puguin desenvolupar els seus projectes vitals en condicions de màxima llibertat i igualtat. Crec que hem de continuar focalitzant els nostres esforços en la lluita contra l'exclusió social i la pobresa.

—Barcelona és una ciutat sostenible... per als que tenen diners? Què en pensa de les dificultats econòmiques que tenen alguns sectors de la població, especialment els joves, per viure a Barcelona?

—Em preocupa molt la precarietat laboral que afecta la població jove. Barcelona ha de continuar sent una ciutat generadora d'ocupació, però hem de vetllar perquè sigui de qualitat. També hem de seguir dedicant molts esforços a fer front als problemes d'accés a l'habitatge que tenen tant els joves com les persones grans o les que tenen les rendes més baixes. És una

«Em sento molt orgullosa d'haver liderat, amb totes les dificultats que comporta, la posada en marxa d'equipaments per atendre persones amb problemes greus de toxicomanies»

de les prioritats que ens vam fixar per a aquest mandat i ens hi ajuda molt que el nou govern de la Generalitat també ho plantegi com un eix principal d'actuació.

—Des del punt de vista del medi ambient i de la sostenibilitat, ens pot fer un diagnòstic molt breu sobre la situació de Barcelona respecte a anys anteriors i a altres ciutats europees de les mateixes característiques...

—Els estudis que tenim ens indiquen que en els darrers anys ha crescut notablement la sensibilitat dels barcelonins i barcelonines amb relació a les qüestions ambientals, però sovint manca

«El traçat finalment acordat del TGV ofereix les màximes garanties de seguretat. Es mantindran els canals de diàlegs, però es fa difícil arribar a un acord quan l'exigència que es planteja és un canvi radical de traçat»

encara fer el pas a l'acció, al canvi d'hàbits i conductes. Hi ha hagut importants millores en l'estalvi d'aigua i en la recollida selectiva, per exemple, però el consum energètic en l'àmbit domèstic s'està disparant per l'efecte dels aïres condicionats. Cal seguir insistint en la informació i la sensibilització i, sobretot, continuar treballant conjuntament amb l'àmplia xarxa d'entitats i institucions que a la nostra ciutat estan compromeses amb el foment d'un desenvolupament sostenible.

—El pas del TGV pel centre de Barcelona, serà una font inesgotable de conflictes?

—El traçat finalment acordat ofereix les màximes garanties de seguretat, i totes les administracions implicades han expressat el seu compromís amb els veïns per vetllar pel bon estat dels seus habitatges, que seran sotmesos a les revisions i inspeccions preventives que siguin necessàries. S'han mantingut i es mantindran oberts els canals de diàleg, però es fa difícil arribar a un acord quan l'exigència que es planteja és un canvi radical de traçat.

—La normativa sobre civisme també ho pot ser?

—Alguns dels aspectes de la normativa, que des del grup municipal d'ICV-EUiA hem rebutjat, s'estan demostrant problemàtics en la seva aplicació, perquè situen sota l'òptica i la dinàmica de les polítiques d'ordre i seguretat qüestions que estan més relacionades amb la política social, com la mendicitat o la prostitució.

—Fa molt anys que el tripartit funciona a l'Ajuntament de Barcelona. Millor que no pas a la Generalitat? Per què?

—El tripartit a Barcelona acorda programes de govern i té com a objectiu comú complir-los. És evident que, com a forces diferents que som, hem expressat diferències concretes. El problema no és que es puguin expressar diferències concretes, ja que la pluralitat és un valor positiu d'ambdós governs. El problema és que a la Generalitat hi ha hagut actituds o declaracions que freguen la irresponsabilitat i la immaduresa

«Durant la negociació de l'Estatut amb el Govern de l'Estat, CiU va actuar de forma partidista defugint la negociació conjunta dels quatre partits que donaven suport al text.»

política i entren en contradicció amb línies fonamentals del Govern. Aquest excés de "soroll", que sovint entela l'acció de govern, malauradament s'ha continuat produint al voltant de les diferències en l'aprovació del nou Estatut.

— Què en pensa del procés de negociació de l'Estatut que han dut a terme els polítics catalans? Ha estat correcte?

—Abans de res, vull recordar que en el procés participatiu de l'Estatut hi van intervenir més de 100.000 persones i 500 entitats, fruit d'una aposta de la Conselleria de Relacions Institucionals i Participació. Durant la negociació de l'Estatut amb el Govern de l'Estat, CiU va actuar de forma partidista defugint la negociació conjunta dels quatre partits que donaven suport al text. Aquest procés ens va dur a pagar el preu de la foto Mas-Zapatero perquè CiU el recolzés, però la realitat és que el treball dels diputats i diputades ha evidenciat que aquest no és l'Es-

«L'Estatut consolida el règim de funcionament de l'Ajuntament de Barcelona, i per tant, la Carta Municipal com a instrument d'autogovern »

tatut de Mas i Zapatero, perquè fa molt temps que el discutim entre totes les forces polítiques. Ara s'acaba el moment de negociar, d'espècular i arriba l'hora de prendre decisions i de promoure la participació. ICV està convençuda que tenim un gran Estatut, bo per a les catalanes i catalans, especialment per les classes populars, i bo per a Catalunya.

«El que més m'il·lusionaria és ser alcaldessa de Barcelona, que és la tasca per a la qual el meu partit m'ha fet confiança»

—Si s'aprova l'Estatut, que aportarà, concretament, a la ciutat de Barcelona?

—L'Estatut fa un reconeixement del món local, al qual dedica exclusivament tot un capítol i, més concretament, del rol de Barcelona com a capital de Catalunya. Consolida el seu règim propi de funcionament i, per tant, de la Carta Municipal com a instrument d'autogovern. A més, els nous drets de ciutadania —socials, culturals o mediambientals— dels quals ICV ha fet bandera, serviran per millorar la vida quotidiana dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Finalment, respecte a les competències que recull l'Estatut, crec que acostar les decisions en immigració, inspecció de treball, educació 0-3 anys o rodalies RENFE, per posar exemples, és bo per a tota la ciutadania.

—Vostè té fills. Els parla de la seva feina? La feliciten, la renyen, la critiquen... o s'abstenen?

—Una mica de tot, depenent de quin tema es tracti, però la veritat és que a casa no parlem tot el dia de política.

—Ha pensat mai fer el salt de la política municipal a la general?

—Avui el que més m'il·lusionaria és fer el salt a ser alcaldessa de Barcelona, que és la tasca per a la qual el meu partit m'ha fet confiança. ☺

Lluïsa Celades

Imma Mayol, una de les figures més conegudes de la política municipal de la capital catalana, va néixer a Palma de Mallorca el 1958 i es psicòloga. Des del 1992 fins al 1999, va ser diputada del Parlament. Actualment és tercera tinent d'alcalde i presidenta del grup municipal ICV-EUiA a l'Ajuntament de Barcelona. Està al capdavant de la Comissió de Sostenibilitat, Serveis Urbans i Medi Ambient, l'Agència de Salut Pública de Barcelona, l'Agència d'Energia de Barcelona i l'Institut Municipal de Parcs i Jardins.

sentir-hi per comunicar comunicar per escoltar escoltar per estimar

patologies auditives, l'envelliment, els agents físics com el soroll i els agents químics com medicaments tòxics per a l'oïda són les principals causes de les pèrdues auditives en els adults.

Cinc són els objectius de la Fundació Pedro Salesa en la seva lluita per millorar la qualitat de vida dels afectats. El primer és impulsar un important projecte assistencial a escala nacional que permeti que les persones amb mitjans i recursos econòmics escassos puguin pal·liar la seva deficiència auditiva. Els infants, els immigrants i les persones grans són els principals destinataris d'aquest projecte. El segon objectiu es refereix a la cooperació internacional, amb projectes duts a terme conjuntament amb ONG relacionades amb el món de l'otorinolaringologia per afavorir la detecció precoç de l'hipoacusia i la rehabilitació de la deficiència auditiva en els països del Tercer Món. La Fundació, d'altra banda, posa de relleu la necessitat d'establir programes de formació continuada i de llenguatge en ciències de l'audició amb l'organització de cursos i també la concessió de beques per a l'especialitat de l'otorinolaringologia. El cinquè objectiu, finalment, consisteix a difondre la informació que es genera en aquest camp i els beneficis i els efectes rehabilitadors amb intercanvis i l'assistència als congressos que tracten d'aquesta matèria.

El patronat de la Fundació Pedro Salesa, que porta el nom del fundador de l'Institut Auditiu Espanyol, està format per la direcció d'aquest Institut, per metges especialistes de prestigi reconegut i per Càritas Diocesana de Barcelona.

FUNDACIÓ SALESA

Gran Via de les Corts Catalanes, 623, àtic, 3a. Barcelona 08007
Tel.: 93 317 35 70 - 93 301 38 42
www.fundacionsalesa.org

fundació salesa

Des de l'any 2002 la Fundació Privada Pedro Salesa ajuda els afectats per la sordesa, o hipoacusia, a conviure amb la seva malaltia i a recercar solucions als diversos problemes que sorgeixen en la vida de cada dia de les persones que la pateixen.

La sordesa és una malaltia que té força impacte en la nostra societat, ja que afecta la qualitat de vida d'un 6% de la població dels països desenvolupats. A l'Estat espanyol, cada any neixen 200 nadons amb sordesa profunda i més d'un milió i mig de persones pateixen problemes auditius crònics de major o menor grau. Les

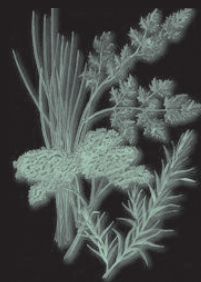
fundació salesa

sant ponç

A la primavera, època en què la natura reneix i ens regala els colors, les olors i els sabor de les plantes, el cant dels ocells i, per què no dir-ho, el sol com a font d'energia i de vitalitat, una de les festes més populars és la de Sant Ponç, el patró dels herbolaris i dels apicultors. Cada 11 de maig, des de temps remots, arreu de Catalunya es fan les conegudes fires de Sant Ponç. A Barcelona, la més antiga és la del carrer Hospital.

A les fires de Sant Ponç, a més de les herbes aromàtiques i remeieres, es venen també productes naturals com formatges, mel, confitures casolanes, arrops i espècies.

Es diu que antigament els sacerdots beneïen les herbes remeieres que havien de ser destinades als malats. A partir del 1817, es beneïen totes les herbes que els firaires posen a la venda.

tradi·accions

montse fran

recordant...

Benvolgut Sr. Bush,

Li escric per interessar-me pel desenvolupament del seu estimat país en la matèria d'hotels i serveis a l'illa de Cuba. Exactament, m'agradaria preguntar-li per les magnífiques habitacions de què disposen els seus hostes que, pel que m'han dit, tenen unes excel·lents vistes sobre el mar del Carib. És cert que hi acudeixen persones d'arreu del món per gaudir de les seves esplendoroses instal·lacions? Fins i tot sembla que alguns germans de la seva pàtria també han decidit passar-hi alguna temporada.

Pel que fa al servei també m'han dit que ningú no ha obert la boca per queixar-se. Es veu que aquests homes van vestits de color verd per distingir-se del sempre afectiu taronja que llueixen els visitants. Corren rumors sobre l'interès de certes estrelles mundials del cinema que han decidit passar uns quants dies a Guantánamo per poder esquivar la insuportable pressió dels periodistes i dels fans. Es veu que ho tenen molt ben controlat això de no deixar entrar ningú que no sigui hoste ni del servei. Evidentment, tothom que entri allà ho ha de fer en una furgoneta (també de color verd) per evitar la pressió dels periodistes i els membres de l'ONU que esperen a la porta envejosos dels que tenen la sort de ser residents.

Finalment, m'agradaria comentar-li la possibilitat de fer exercici al seu allotjament. Pel que sembla hi ha proves que consisteixen a trobar els propis

límits físics, a fer pilons de persones (particularment aquest el trobo molt divertit) o que es refereixen a temes sexuals que ara no vénen al cas. Es veu que els amics britànics ja ho han aplicat a les residències d'Iraq i els resultats són excel·lents.

Tanmateix, m'agradaria senyalar un petit problema: visc a Barcelona i no puc desplaçar-me fins a Cuba. Vaig anar a parlar amb el Sr. Aznar però em va contestar que havia deixat el sector, així que he decidit escriure-li per saber si hi ha alguns hotels disponibles per Europa, apartats de la multitud, on pugui gaudir dels serveis que ofereixen sense que ningú ho sàpiga. Espero que aquest carta de recomanació sigui suficient perquè em deixi passar uns dies a les seves instal·lacions.

Moltes gràcies,

oriol troyano

Notícies

VIOLÈNCIA, TOLERÀNCIA ZERO una exposició itinerant de l'Obra Social "la Caixa"

Segons dades de l'Organització Mundial de la Salut, la violència entre les persones provoca 850.000 morts cada any. En el capítol de la violència domèstica a Espanya, entre els anys 2001 i 2004, el nombre de dones mortes ha augmentat en un 50%.

Amb la voluntat de sensibilitzar la població sobre aquest fenomen, l'Obra Social "la Caixa" ofereix l'exposició itinerant "Violència, tolerància zero". La mostra, que durant l'any 2006 es podrà veure a 33 ciutats espanyoles, ofereix un recorregut complet que parteix de la identificació del problema, continua amb la presentació d'una anàlisi i un diagnòstic de la situació i proposa finalment vies que fomentin la prevenció de la violència i el maltractament. El programa també ofereix tallers escolars per treballar el tema a les aules, materials psicosocials i una publicació escrita pels doctors Luis Rojas Marcos i Inés Alberdi.

Més informació: www.portal1.lacaixa.es

12è FÒRUM PRIMAVERA DE LES ASSOCIACIONS 20 i 21 de juny

El Pati d'en Llimona de Barcelona (c. regomir, 3) acollirà el 20 i 21 de juny el 12è Fòrum Primavera de les Associacions convocat pel Consell Municipal d'Associacions de Barcelona.

En aquesta ocasió el principal tema de debat de les jornades serà el reconeixement institucional de les associacions a través de dos instruments: el finançament associatiu i la declaració d'interès ciutadà.

Més informació: Consell Municipal d'Associacions de Barcelona. C. Llacuna, 161, 3a. 08018 Barcelona cmba@mail.bcn.cat

CURSOS OCUPACIONALS DE LA FUNDACIÓ TRINIJOVE

Com cada any la Fundació Privada Trinijove ofereix cursos de formació ocupacional subvencionats per la Generalitat de Catalunya i el Fons Europeu per a persones en situació d'atur. Tots els cursos estan formats per pràctiques a empreses de cada sector (serveis, construcció i metall, tèxtil i noves tecnologies) i una borsa de treball.

Més informació: Fundació Trinijove. C. Turó de la Trinitat, 17. 08033 Barcelona. Tel.: 93 345 92 21. www.trinijove.org

paraules paraules paraules

Secció elaborada per la
Fundació Pere Tarrés

**Contes per explicar el seu origen
als infants adoptats**

Vaig arribar de... Explica'm la meua història

Autors: diversos

Il·lustradora: Luci Gutiérrez

Editorial: La Galera, 2005

L'objectiu d'aquesta col·lecció de llibres és fer més fàcil l'explicació dels orígens dels infants adoptats, i també el funcionament dels processos d'adopció, que, per raó dels entrebancs burocràtics o de les complexes situacions polítiques, solen ser difícils de fer entendre als més menuts. Cada títol se centra en un país d'origen (Colòmbia, Ucraïna, Xina...) i explica d'una manera amena i simpàtica la vivència dels pares en el viatge per anar a buscar el seu fill: la primera impressió del país, com hi vivia la gent, quines dificultats van trobar-hi, etc. Un dels punts forts de la col·lecció són les il·lustracions de Luci Gutiérrez, d'un estil colorista i alegre molt adequat per a la sèrie. Cada llibre inclou al final una fitxa completa del país amb dades demogràfiques i geogràfiques i un breu recull de les paraules i expressions més utilitzades. A més, també trobem una guia que inclou pautes i recomanacions psicopedagògiques, molt útils per als pares i, per què no?, per als monitors que tinguin infants adoptats als seus centres.

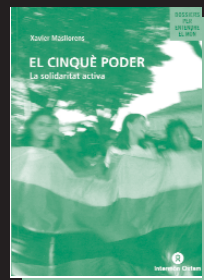
L'esperança d'una altra globalització

El cinquè poder La solidaritat activa

Autor: Xavier Masllorens

Editat per: Intermón Oxfam, 2006

Col·lecció: "Dossiers per entendre el món", 27

L'autor d'aquest llibre, Xavier Masllorens, coneix de primera mà la tasca dels moviments socials en l'àmbit de la cooperació internacional. I aquest coneixement l'ha portat a escriure un llibre destinat a totes les persones que formen part d'aquest "cinquè poder" emergent: les que treballen des de diferents àmbits socials per un altre ordre mundial, més just i solidari. El llibre fa una anàlisi del procés de globalització econòmica en què estem immersos, i ho fa des d'una òptica humanitària. Repassa les implicacions que té aquest procés per a la població del planeta, una gran part de la qual ha quedat exclosa del benestar que propugna. També fa referència als efectes que aquest sistema té sobre el medi ambient i la diversitat cultural. Però més enllà de l'anàlisi, el llibre és un crit d'ànim, una aposta per al canvi en positiu, a partir d'una força de futur que l'autor anomena, d'una manera suggerent, la solidaritat activa.

L'estat del món 2006

Autors: Worlwatch Institute

Editat per: Centre UNESCO de Catalunya i Editorial Angle, 2006

Aquest anuari aprofundeix en els desafiaments ambientals i socials que han d'afrontar els països del món davant d'un creixement ferotge i incontrolat. En aquesta edició de 2006 el tema central és la situació de la Xina i l'Índia. No són pocs els que miren amb preocupació el creixement dels dos gegants, que reuneixen el 40% de la població mundial. Com combinar aquest creixement amb un compliment dels objectius del mil·lenni de les Nacions Unides o la necessitat de fer un bon ús dels recursos energètics, són alguns dels reptes que planteja l'anuari. Es tracta, doncs, d'una lectura molt recomanable per reflexionar sobre el creixement sostenible del món.

Mag Lari

Ha viscut i ha vist molt, ha crescut, i la picardia no li ha fet perdre la capacitat de reflexió i els dubtes cap al desconegut. Tot plegat amanit d'il·lusió, simpatia i cavallerositat. Ulls d'elegància. Il·lusió madura, que despista amb els seus contrastos. Ulls foscos que es claven...

—Quina pregunta et molesta que et facin?

(*Repeteix amb veu baixa:*) —“Quina pregunta et molesta que et facin?”... Osti, tota l'entrevista serà així? Perquè ja és difícil la primera!... Doncs, les preguntes més avorrides: “Com vas començar?” i “Un mag, neix o es fa?”...

—La paraula màgia s'utilitza en va?

—Potser fa anys més que no pas ara. El que passa és que té diferents accepcions: la màgia de veritat, per entendre'ns la de Harry Potter, la sobrenatural, i la màgia que fem nosaltres, l'il·lusionisme.

—Il·lusió o tècnica?

—La màgia és il·lusió i per això creem il·lusions. Intentem que la gent cregui que el que veu és de veritat, però tothom sap que no ho és. Per tant, des del principi s'estableix una convenció. Si la gent ho entén bé, es relaxa i no lluita contra tu per intentar descobrir la trampa, sinó que s'entrega a l'espectacle. I tècnica? No. Hi ha jocs que sí que són molt tècnics, però és com en qualsevol disciplina, hi ha coses més difícils que d'altres.

—Tamariz o Copperfield?

(*Somriu*)—Copperfield. En Tamariz m'agrada molt, és un veritable mestre, un pensador, però jo no practico gaire la màgia de prop. Prefereixo els números vistosos i acabar volant...

—Què volies ser de petit?

—Volia ser artista (*i amb les mans afegeix un gest elegant de contundència*). No he estat mai un bon estudiant, però a les classes de plàstica

«Voldria fer un espectacle gran, sense les limitacions del circuit que faig ara. Però no tinc pressa, aniré piano piano.»

treia *superbonesnotes* i al teatre sempre era el protagonista.

—Des d'aquell 1994 en què vas començar al LLantíol, amb el Primer Premi Nacional de Màgia Còmica, actuacions a Portugal, Granada, Alemanya, Bilbao, Tàrraga, televisió... què ha passat o no ha passat que et sorprengui?

—Fins fa un any (*i el seu to esdevé seriós, contundent i clar*) tot era nou, tot era “la primera vegada...”: la primera vegada que anava a un congrés, la primera vegada que participava a aquell festival on volia anar, la primera vegada que em contractaven per fer una convenció molt important... Ara em costa molt que em sorprengui res. Començo a comprendre com va el món, com va la gent, com funciona tot. Crec que m'estic fent gran.

—Vols dir que ja estàs estabilitzat?

—No és això, però estic assumint que poques coses em sorprendran en l'àmbit laboral. Vull créixer, i seguiré creixent, n'estic segur, i en tinc

ganes, però ara és diferent...

—Créixer i creuar l'Atlàntic?

—El meu sentit de l'humor es basa en el llenguatge, i ja em va costar molt adaptar el meu humor al castellà. Em sembla que desisteixo de fer-ho en anglès. En tot cas hauria de crear una personatge nou. A més, el que he vist a Las Vegas em va decebre moltíssim.

—Respecte al nivell?

—No tant pel nivell com pels criteris que es fan servir, per l'estètica... Jo em sento molt orgullós de l'humor català. M'agrada molt més que no pas l'humor americà. D'altra banda totes les actuacions es fan als casinos... I el públic és horrorós...

—És irrespectuós?

—És com si fos Lloret multiplicat per mil... Prefereixo treballar aquí i fer el circuit que faig. M'encanta el públic que tinc.

—Professionalment, doncs, quines fites tens?

—Crec que he fet tot el que es pot fer en espectacles que caben en una furgoneta. Quan la vida em vagi molt millor, voldria fer un espectacle *gran*, amb unes condicions tècniques *xules*, en un teatre *fix*, sense les limitacions que té el circuit que faig ara. Però no tinc cap pressa, aniré *piano piano*...

—Tothom pot aprendre a fer màgia?

—Tothom en pot aprendre, però no hi ha cap escola oficial... Potser per això als mags que ens dediquem a la màgia ens poden comptar

Una mirada de màgia...

amb els dits d'una mà. Quan em cansi d'actuar, és un camp en el qual m'agradaria fer alguna cosa. Muntar una escola, per exemple. Ara, si vols aprendre màgia, hauries d'anar al Rey de la Magia, on el Josep Maria Martínez i la Rosa Llop t'orientaran i et donaran classes. Et faran de tutors *on line*, cosa que s'agraeix molt. O bé hi ha l'associació de màgia. S'hi fan cursos, però no té un projecte pedagògic i no s'hi segueix cap metodologia.

—Si els mags es compten amb els dits d'una mà, això vol dir que teniu molta feina?

—Però hi ha un munt de *maguitos*, que en diem nosaltres. Saber fer uns quants trucs no vol dir que es té el nivell suficient per treballar d'això. Hi ha molts afeccionats a la màgia que són semiprofessionals i que fan que el nivell baixi. Hi ha gent que considera que la màgia és horrorosa: és clar, perquè l'han vist fer a gent que no en sap.

preguntes de carrer...

Vas néixer a: Barcelona

Fa quants anys: 32

Vius a: Tàrraga

Darrer llibre que has llegit: *La vida de Fu-Manchú*, de Mendoza

Una afició: la fotografia

Una afició no confessable: no es pot dir

Un moment del dia: l'esmorzar

Un lloc: Pilar d'Almenara, Tàrraga, per les postes de sol

Un lloc per passejar: el Casc Antic de Barcelona

Una beguda: la sidra natural

Una música: la que em serveixi per la màgia

Hi ha màgia a: la gent

Les pessigolles a: que no me les busquin, però en tot cas als peus

No t'agrada: la intolerància

En aquest món hi fa falta: menys gent a la qual li faltin coses

La teva il·lusió: ser feliç cada dia

—Què faries per evitar-ho?

—Seria partidari de fer una assignatura de màgia a l'Institut del Teatre, per exemple. No es tracta només d'ensenyar uns quants trucs. Un joc de mans brilla deu mil vegades més si el fa un actor, perquè, a més de manipular un objecte —en el fons, això és la màgia—, un actor sap dir un text. Es tracta d'ensenyar tècniques de màgia als actors, als escenògrafs, als directors, perquè les aprofitin per als seus projectes com una eina més. M'agradaria tirar per aquí, convèncer algú per anar en aquesta direcció. Si algú llegeix aquesta entrevista...!

—A tu, qui et va ensenyar?

—M'ho he hagut de fer molt tot sol. Quan vaig començar, els mestres als qual vaig anar a trucar a la porta no me la van obrir.

—Públic familiar o adult?

—Una cosa que tenim els que actuem per a tots els públics és que omplim els teatres. Si et contracten per actuar davant d'adults, si bé és cert que paguen quatre vegades més, que hi ha gent per carregar i descarregar el teu material, que pots muntar durant tot un dia i que es fa molta publicitat, també és cert que si no ets una figura, actues davant de cent persones. A mi el públic familiar em fa molta il·lusió perquè és un públic superfidel, superxulo i superagraït. Té unes reaccions que no té el públic adult i que et fan pensar que ets un déu, que fas miracles!

—Televisió o directe?

—Directe. Però la televisió té una cosa molt bona, i és que després de fer televisió, el directe va molt millor.

—Vas tenir un paper estel·lar al Cap d'Any de TV3. Has notat algun canvi des d'aleshores?

—He apuja't el catxet, i la gent no s'ha queixat...

—Si les tècniques són semblants, què fa que un mag sigui diferent d'un altre?

—La presentació i el guió són el més important. (Els ulls de Lari brillen.) No és el mateix agafar una noia guapa, tallar-la i tornar-la a ajuntar, que ficar un tio en una caixa de morts, tallar-lo i passar d'ajuntar-lo de nou...

—La màgia és com la música, un llenguatge universal, o hi ha "registres" diferents segons el país?

—He actuat al Japó, per exemple, i ha estat

«Quan em cansi d'actuar, m'agradaria muntar una escola de màgia.»

una experiència molt diferent. Però és que el Japó és diferent en tot! La cultura és diferent, són supereducats, molt meticulosos, aparenten ser molt bona gent, sembla que no parlen mai malament de ningú. Aplaudeixen molt i tots són molt correctes... El món oriental és envejable, no?... La gent no pica el clàxon pel carrer... N'hauriem d'aprendre moltíssim...

—Un bolo difícil...

—Les convencions d'empresa. La gent no ha triat venir a veure't. Si triomfes en aquestes condicions, és una gran satisfacció.

—Creus en la màgia?

—Sí, sí que hi crec. En alguns moments de la vida passen coses que no tenen explicació. Enamorar-se és màgia: et canvia la vida, fas coses que no faries si no estiguessis enamorat. Tenir un fill també deu ser una cosa que s'apropa molt a la màgia.

—Què se li escapa a la màgia?

—Tantes, tantes coses! Necessitariem molta més màgia en aquesta vida.

—Ets feliç?

—Sí.

—Per apropar-se a tu?

—Un e-mail!

—Una pregunta que no t'hagi fet i vulguis respondre...

—Qui faries desaparèixer?

—...?

—L'Acebes. ☺

Anna Jarque

(i a d kg?) (passa-ho)

titelles màgia teatre circ clown
animació contes teatre de carrer
cercavila titelles màgia teatre circ
clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de

pallassa

>la bleda

la bleda munta parada

A la tardor que ve, aquesta gran pallassa que es diu **La Bleda**, i no podia ser d'una altra manera amb aquest nom, munta *Una paradeta particular*, un espectacle de carrer de petit format, fresc com les verdures que s'hi exposen, i en el qual aquesta venedora ben particular embolica contes, històries i rialles perquè els vianants se'ls emportin cap a casa. Humor, ritme, tendresa, riures i somriures són els productes d'altíssima qualitat que La Bleda ofereix als seus clients, petits i grans i de totes les condicions. *Estrena: setembre 2006*

titelles

>pep gómez

quina divina comèdia!

La *Divina Comèdia* de Dant, un dels textos més impressionants de tots els temps, és el que ha inspirat aquest nou espectacle de **Pep Gómez**, titellaire i especialista en papiroflèxia. Un espectacle adreçat al públic adult, centrat en la primera part de l'obra, "L'infern", i on més de quaranta marionetes de fusta, joguines, màscares i enginyers diversos encarnen els pecadors i els seus botxins, mentre Pep Gómez i Pepe Otal donen vida als poetes Dant i Virgili. Una bona ocasió per llegir o rellegir una obra excepcional. *Estrena: març 2006*

dansa teatre

**la dansa
dels colors**

Contecolors és la nova proposta

>cia. la mandarina

artística de la **Cia. La Mandarina**, després de l'èxit dels seus dos primers muntatges, *Les aventures d'en Pinotxo* i *El petit príncep*. Aquest nou espectacle s'adreça al públic familiar a partir dels tres anys i s'endinsa d'una manera amena i didàctica en les arts escèniques en general i, més concretament, en la dansa i el gest. En Brotxes, el protagonista, té una feina molt important: quan plou i surt el sol, ha de pintar l'arc en el cel... Amb coreografies senzilles, la projecció d'imatges i una veu en off, s'expliquen les seves increïbles aventures. *Estrena: maig 2006*

circ

**>cirquet
confetti**

mar i sol, platja i circ, i pallasses ieies

L'ambient de platja dels anys seixanta és la font d'inspiració de *Marisol*, nou espectacle de **Cirquet Confetti**. Tot un programa! Ens el presenten les pallasses Anna Alavedra i Eva Vinaixa sota la direcció de Virgínia Imaz, amb escenografia de Piku Aregay, vestuari d'Erika Cristalino, música en directe i malabars. Preparem-nos a veure un excel·lent espectacle, com sempre, d'aquesta notable companyia de circ de petit format que té més de vint anys d'experiència! *Estrena: maig 2006*

pallasses

>cop de clown

senzillament, pallassos

Cop de Clown presenta un repte en forma d'espectacle que es diu, senzillament, *Pallassos*. Quan els professionals del ram dediquen tots els seus esforços a modernitzar la figura del clown, el grup olotí recupera el pallasso clàssic de pista i de represa, el personatge que, quan els circs es dedicaven principalment a la doma d'animals, s'encarregava de fer més passadora l'estona entre un número i l'altre. El grup juga i experimenta amb aquesta figura mítica, l'essència del pallasso. *Estrena: març 2006*

ombres

>animamundi

els colors de la pell

¿Com és que els nens i nenes d'arreu del món neixen amb diferents colors de pell? ¿Ens hem parat a pensar-ho alguna vegada? La resposta la trobarem al nou espectacle d'**Animamundi**, *Els nins de fang*, una adaptació d'un antic mite africà de Ghana, que ens convida a fer un viatge ple de música, colors i aventures. Un espectacle que ens porta a mons que no coneixiem, alguns de petits, molt petits, gairebé invisibles, i d'altres de grans, molt grans, massa grans per ser visibles! *Estrena: setembre 2006*

titelles màgia teatre circ clown animació contes teatre de carrer cercavila titelles màgia
teatre circ clown animació contes teatre de carrer cercavila titelles

titelles màgia teatre circ clown animació contes teatre de carrer cercavila titelles màgia

contes

>cia. de teatre
anna roca

les noves sabates de l'emperador

L'emperador té sabates noves, i el públic un nou motiu de satisfacció amb l'estrena de l'espectacle de l'excel·lent rondallaire i actriu **Anna Roca**. Des de la rebotiga d'una sabateria molt especial, on s'adoben les sabates dels personatges dels contes, i sota la direcció de Pere Romagosa, Anna Roca ens desvela un munt d'històries ocultes i anècdotes sobre les sabates d'uns quants personatges. Descobrim, per exemple, el secret del Gat amb Botes, o per què la Caputxeta Vermella porta unes merceditas... *Estrena: maig 2006*

teatre i música

>pepc teatre

el cavaller i els músics de palau

La companyia teatral **PepC**, que des del 1996 es destaca per reinventar, redescobrir i divulgar la saviesa i la cultura populars, estrena l'obra *El cavaller i els músics de palau*, un espectacle de teatre i música, format per tres llegendes populars de la mediterrània, músiques d'època i composicions de Ferenc Farkas i Pau Sandaran, tocades pel quintet de vent **Tirikendo**. Un viatge màgic, una juguesca estètica, una obra integral, amb música en directe, teatre, imatges, poesia... *Estrena: març 2006*

titelles

>jordi bertran

el malalt imaginari

Jordi Bertran, un dels titellaires més reconegut del nostre país i amb més projecció internacional, prepara una adaptació d'*El Malalt imaginari* de Molière, que estrenarà aquesta tardor. Píndoles i xarops, termòmetres i estetoscòpis, botelles d'oxigen i bandatges, gazes i supositoris... en fi, tot allò que s'utilitza per curar i medicar-se, tot li serveix al Jordi Bertran per crear un espectacle de titelles per a adults original i enginyós sobre l'univers del més gran hipocondríac de la literatura universal. *Estrena: setembre 2006*

contes

>deparanda

cacau de contes

A l'escenari hi ha un munt de llibres escampats. Són dotze títols, dotze contes, dotze missatges: un tracta de l'amistat, l'altre de civisme, els de més enllà de multiculturalitat i ecologia, de drets humans i solidaritat, i el que està amagat allà al fons parla de la imaginació.... Un dau gegant de dotze cares marca l'ordre de la narració dels contes. I de repicó, la companyia improvisa un conte a partir de quatre paraules dites pels nens a l'inici de la funció. Un espectacle sempre diferent... Tot depèn del dau... *Estrena: maig 2006*

màgia

>enric magoo

l'inventor d'il·lusions

Enric Magoo estrena al maig el seu

nou espectacle, *L'inventor d'il·lusions*. Aquest polifacètic artista ha creat aquesta obra de teatre màgic en la qual, d'una manera divertida, amena i teatral, es contesten totes les preguntes que sempre ens hem fet sobre el món de la màgia i que mai ningú no ens ha volgut contestar... I això passa durant la visita al taller del Professor Gargot, que ens endinsa en el món entre bambolines de l'il·lusionisme i ens proposa un fantàstic espectacle màgic.

Estrena: maig 2006

circ

>desastrosus cirkus

còctel de circ

Desastrosus Cirkus, companyia sorgida de l'Ateneu Popular 9 Barris ja fa quinze anys, presenta un nou espectacle de circ, un combinat dels millors números del duet format per Joan López i Lulu Hernández, extrets d'espectacles anterior i de nova creació. Un còctel de circ de la mà dels dos pallassos de Desastrosus Cirkus, en què l'humor, l'enginy i la destresa uneixen la seqüència dels números tècnics amb imatges sorgides del món imaginari. *Estrena: maig 2006*

(i a d)
kg?

titelles màgia teatre circ clown
animació contes teatre de carrer
cercavila titelles màgia teatre circ
clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelle cer titelles

*anem
a veure...*

jep barceló

Gènere: contes

Públic: familiar

Argument: Per què és salada l'aigua del mar? Qui va descobrir Amèrica? Hi pot haver un pirata honest? Pot desaparèixer el mar?

Tot això i més ho explica Jep Barceló a *Contes per navegar*, en un creuer de llarg recorregut per la història de la navegació. Un viatge ple d'històries curioses durant el qual l'actor sabadellenc explica una colla de contes amanits amb jocs i la participació del públic. Entre altres explica la història de Cristòfol Colom, de Teresa Duran, troba el Pirata honest, de José A. Goytisolo, i fins i tot comprova que la mar ha desaparegut, basant-se en un text de Michel Pichemal.

contes per navegar

pífies

Circ hnic

Gènere: circ i pallasos

Públic: familiar

Argument: Un paller i un músic del món del jazz intenten mostrar les seves habilitats: diàbolo, màgia, fuets, música, monocicle, etc. Però les coses a vegades no són tan fàcils com semblen, i llavors... Llavors passa allò que... Bé, allò que no saps com... en una paraula, allò que la "pífies".

Pífies és un espectacle de circ de petit format per a totes les edats i tots els somriures, un espectacle capaç d'omplir el públic d'emocions de les més saludables. En definitiva, *Pífies* és un convit constant al somriure.

Un paller tendre i maldestre i uns elements escènics espectaculars són els ingredients principals de l'espectacle, al qual un pianista i un mica paller posa el fil musical. El públic també hi té el seu paper. Tot plegat, un espectacle encertat, divertit i molt tendre, amb una successió de gags molt cuidats entre els quals destaca una sèrie de diàbolos memorable.

Miquel Ollé, fundador de la companyia Circ Nic, és un veterà en el món del circ. Va formar part de la companyia Cirquet Confetti i el 2000 va crear la nova formació amb la intenció de continuar investigant les tècniques de circ i de clown i per gaudir-ne i fer-ne gaudir el públic, cosa que fa amb escreix.

2006

II PREMIS D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE

Veredict

Dotats amb 4.000 euros cadascun, estan destinats a promoure projectes i a reconèixer experiències de caràcter educatiu dins l'àmbit de l'educació social i del lleure.

PROJECTES

Projecte de dinamització infantil a El Desván
Centre de dinamització infantil El Desván
Barcelona

Xarxa
Fundació Privada Catalana Akwaba
L'Hospitalet

La colla d'amics d'Astrid
Fundació Síndrome de Down de Girona
i Comarques-Astrid 21
Girona

EXPERIÈNCIES

El racó de la infància i l'adolescència
Fundació Social del Raval
Barcelona

La Murga
Escoltes Catalans
Barcelona

notícies

L'últim espectacle de Teia Moner seleccionat pel prestigiós Festival de Titelles de Charleville-Mézières

L'espectacle *Minimal Mágic* de Teia Moner, després d'haver participat en diversos festivals de Catalunya i d'Espanya, viatjarà al XIV Festival Mondial des Théâtres de Marionnettes de Charleville-Mézières, un dels més importants del món en el seu gènere. Un festival que es celebra cada tres anys i congrega els millors espectacles del món que es fan en aquests moments.

Minimal Mágic és un espectacle de màgia, objectes i titelles sense paraules, adreçat especialment als adults. Teia Moner hi presenta una paròdia de la màgia, o una manera innovadora de fer màgia, amb uns personatges ben menuts, les mans, que realitzen aquesta disciplina sense adonar-se'n. Aparicions, desaparicions, levitacions, manipulació de grans aparells... però tot a escala reduïda. Un espectacle per deixar-se meravellar i ser seduït pels encanteris d'una de les arts més antigues i eternes. Teia Moner hi demostra el domini absolut d'un gènere en aparença senzill però que en el fons està ple de subtilitats, i ho fa amb un llenguatge irònic que dona peu a una multiplicitat de lectures.

Nous muntatges de Rah-mon Roma

Inquiet i incansable, en Rah-mon Roma es reafirma com a narrador de contes en els nous muntatges que està rodant enguany per biblioteques, sales de lectura i aules escolars: *Gegants i dracs*, *La mar a terra* i *El temps de Maria Castanya*.

Emmarcats sota el títol genèric de "L'hora del conte" o "Contes de butxaca", aquestes tres petites joies contenen una tria de contes ben especials i estan acompanyades d'algunes cançons. Els muntatges són adients per a la mainada a partir de tres anys i la narració s'acompanya amb objectes, dibuixos i algun instrument musical. Si bé *Gegants i dracs* va ser estrenat el 2005, és des del febrer de 2006 que roda amb les il·lustracions originals de Mercè Galí, com ho farà també ben aviat el muntatge *El temps de la Maria Castanya*. *La mar a terra* va ser un encàrrec de la Casa-Museu Carlos Barral, de Calafell, lloc on es va estrenar enmig de xarxes, gambines, nanses i cargols marins. Després de vint-i-dos anys de professionalitat, en Rah-mon Roma continua posant en solfa noves idees sense oblidar la seva dedicació al món de l'animació, el teatre de contes musical i el de l'edició, tant de música com de text.

www.rah-mon.com

Xirriquiteula Teatre gira, gira, gira...

La companyia badalonina ha guanyat amb els seus dos últims muntatges els premis més prestigiosos del teatre infantil i és probablement una de les que més representacions fa durant l'any, amb èxits que no apareixen als grans diaris.

Mentre *Contes del cel* (estrenat l'any 2002 i premi a la Millor Direcció FETEN 2002) ja s'ha vist en més de 650 representacions, *Papirus* (estrenat el 2004, premi a la Millor Direcció i Millor Espectacle FETEN 2005) continua la seva línia imparable d'èxit des de la seva estrena.

L'espectacle ha recorregut tot l'Estat espanyol i també els festivals francesos Biennale du Théâtre Jeunes Publics de Lió i À pas contés de Dijon, entre d'altres festivals europeus.

El públic francès ha resultat ser un gran amant d'aquest espectacle de teatre gestual i actualment ja s'estan tancant dates per a fer una gira per França la propera temporada.

Fa més de vint anys que Xirriquiteula Teatre treballa amb la ferma voluntat de crear teatre de gran qualitat per a tots els públics. Ara prepara l'estrena d'*A Tempo*, un muntatge que vol recordar-nos la importància de viure en harmonia amb el món que ens envolta.

Festus 2006

El festival jove d'arts al carrer torna a Torelló del 31 de juny al 2 de juliol

El circ, la dansa, el rock, la música electrònica, el funk, el teatre i moltes més arts escèniques tenen una cita a Torelló al Festus 2006, la cinquena edició d'aquest festival que es va consolidant dins la programació cultural d'Osona. Coincidint amb el Festus, també es fa el Fes-Curts, el Festival de Curts de Torelló. Totes les activitats programades són gratuïtes.

Més informació: www.festusfestival.com

Festival Al Carrer'06

XVII Festival Internacional de Teatre i Animació de Viladecans

Del 6 al 9 de juliol als carrers i les places de Viladecans es respirarà un ambient diferent. Més de setanta companyies catalanes i de prop de vint països d'arreu del món (França, Espanya, Austràlia, Àustria, Argentina, Uruguai, Polònia, Andorra, Bulgària, Gran Bretanya, Bèlgica...) mostraran les millors propostes de teatre, dansa, circ, música i animació de carrer en la XVII edició del Festival Internacional de Teatre i Animació de Viladecans.

Més informació: Informació del Festival: 93 635 18 02
www.viladecans.net/jsp/informacion/festival/festival.jsp

t'avisem...

Butaka

Mostra de Teatre Jove
Olesa. Octubre 2006

Teatre per a adults, teatre per a infants... ¿i per què no teatre per a joves? Amb aquesta idea va néixer **Butaka Teatre Jove** ja fa més de dos anys, fruit d'un consens unànime per oferir un circuit de programació teatral per als joves.

Butaka és una iniciativa de set entitats, teatres i pobles, amb uns objectius molt clars. El principal és la voluntat d'impulsar una oferta estable de teatre destinat al públic jove d'entre els 12 i els 25 anys aproximadament. Amb una programació destinada específicament als joves s'incentiva el seu interès pel teatre i s'ofereixen noves opcions per omplir el seu temps d'oci.

Des que es va iniciar el projecte, que rep el suport de la Fundació Xarxa, **Butaka Olesa**, com a membre fundador del col·lectiu, intenta apropar el seu ideari al municipi. Som conscient de les mancances del poble en el camp de l'oferta teatral per als joves i hi volem posar remei. Volem engegar projectes nous dia a dia. Però, des del principi, la idea d'un gran i ambiciós projecte ens ha rondat insistentment pel cap...

La Mostra Butaka de Teatre Jove

La Mostra Butaka de Teatre Jove s'organitzarà anualment i neix com un espai de difusió, promoció i creació on hi tindran cabuda tant les companyies professionals com les amateurs i els actors novells a fi que presentin els seus treballs i les seves propostes. A la mostra, és clar, hi podran participar totes les entitats i els pobles que vulguin conèixer l'oferta teatral adreçada als joves. La intenció de **Butaka Olesa** és, en primer lloc, donar a conèixer aquesta oferta i, en segon lloc, fer-la créixer i ampliar-la perquè la mostra sigui molt útil tant per als actors com per als programadors.

Volem, abans de tot, que la mostra sigui un gran espectacle i que la nostra vila es converteixi en un gran escenari, en una festa teatral i escènica apreciada pels programadors i per tot el públic. Durant un cap de setmana es podrà gaudir d'espectacles de tota mena, que es podran veure tant en espais tancats com als carrers i les places d'Olesa.

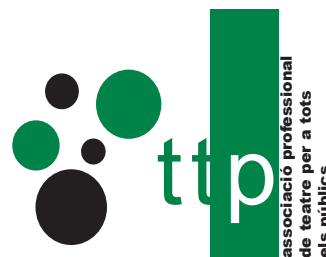
La cita serà el segon cap de setmana del mes d'octubre. Per a nosaltres serà un plaer obrir les portes d'Olesa al teatre per a joves.

Butaka Olesa

Per a més informació:
www.butaka.net - butakaolesa@gmail.com

ttp

Gran èxit de públic
a la 1a Trobada de Creadors
de Teatre per a Tots
els Públics, que es va
celebrar del 24 al 26 de març
a Girona, Salt

El teatre familiar es declara en un bon moment i demana implicació per poder enlairar-se definitivament

L'Associació Professional de Teatre per a Tots els Públics (TTP) creu que les companyies catalanes del sector es troben en un moment creatiu especialment bo, amb muntatges capdavanters a Europa, i demanen a la resta d'actors que intervenen en el sector —institucions, programadors, circuits, sales, etc.— que l'aprofitin per fer un pas endavant i assumir compromisos amb aquesta art escènica.

Aquesta és una de les conclusions de la 1a Trobada de Creadors de Teatre per a Tots els Públics, celebrada del 24 al 26 de març a Girona i Salt. Per als assistents, aquesta cita omple un buit que existia fins ara, ja que mentre són de gira, és difícil que els grups puguin coincidir els uns amb els altres i conèixer les seves creacions, i quan es troben a fires teatrals, estan "massa pendents de vendre als programadors". En canvi, segons la presidenta de la TTP, Marta Albir, "la trobada ha servit d'aparador dels treballs dels col·legues i ha estat el marc idoni per conèixer nous companys de professió i aprofundir en la relació amb d'altres, la qual cosa facilita unes inèrcies que ajuden a apujar el nivell dels espectacles".

Entre el 24 i el 26 de març es van poder veure fins a dotze espectacles a carrers i sales de les dues ciutats d'acollida; tota una mostra dels diferents registres d'aquest sector —música, teatre, titelles, màgia, circ—, amb la qualitat com a denominador comú. Els espectacles, que van tenir una gran acollida per part del públic, van ser *Motards*, de la Cia. La Industrial Teatrera; *Papirus*, de Xirriquiteula Teatre; *Mag Màgia*,

Motards, de la Cia. La Industrial Teatrera

d'Enric Magoo; *Secret a l'armari*, de L'Estaquirot Teatre; *El Món de Festa*, de Rah-mon Roma i Sopetes; *Colossal*, de Teatre Mòbil; *El Baró de Munchausen*, de La Baldufa Teatre; *L'Avar*, de Tabola Rassa; *Contes al terrat*, de la Cia. de Teatre Anna Roca; *Caravan*, de Tot Circ; *Mil Grullas*, de La Canela Titeres, i *Medusa*, de la companyia Artristras.

La TTP és una associació sense ànim de lucre que va néixer l'any 2000 per aglutinar les companyies dedicades al teatre per tots els públics —mags, músics, titellaires, ballarins, actors...— amb l'objectiu de fer un front comú per aconseguir millorar les condicions de treball, per vetllar per la professionalitat dels grups i la qualitat dels espectacles i per evitar l'intrusisme. Actualment, està formada per vint-i-set companyies de teatre de Catalunya.

des de l'escenari...

la política des de l'escenari... (1)

Hola amics i amigues! En aquesta ocasió, ens posem en un tema pelut: la política. Tant és així que ens ocuparà un parell d'escrits sencers. I els que podria ocupar...!

I és que tal i com ha anat tot darrerament, l'actualitat i els esdeveniments em fan tenir la sensació que ara és un bon moment per parlar-ne. A més és un tema sobre el qual a "Des de l'escenari..." certament tenia coses a dir. Som-hi doncs!

Com que a banda d'un espai d'opinió i d'anàlisi la secció vol ser també una columna amb una certa vocació periodística, deixeu-me que us mostri la visió de la política i també d'algunes actituds pseudopolítiques que hom es troba quan volta pel món com a músic:

Cas 1: l'acte polític en si mateix

Quan participes en un acte polític, una de les coses amb què et trobes i que, tot i que ja ho saps, potser sobta més, és que tot el públic compta amb què tu opines exactament el mateix que ells.

Evidentment quan accedeixes a participar en un acte d'aquesta mena se suposa que no has de ser contrari a les opinions o missatges que s'hi poden donar. Seria un acte d'automercadeig gairebé insultant. Sobta, de tota manera, que, malgrat que et puguis sentir més o menys a prop del missatge en qüestió, el grau d'implicació gairebé fanàtica dels assistents sempre sol superar les teves expectatives, i també el grau d'implicació d'un mateix amb aquella causa, fins al punt que poden aparèixer dubtes existencials sobre les teves bases.

Cas 2: l'acte no polític, però amb excuses polítiques

En moltes ocasions un acte que en principi és lúdic, segons qui l'organitza, esdevé de cop i volta una mena de míting improvisat. En aquesta ocasió passa gairebé el mateix que en el cas anterior, però el xoc intel·lectual és encara més gran, ja que potser no estaves tan preparat per integrar-te a certes proclames o consideracions, i et trobes, de sobte, fent cara de pòquer i dient: "Ah! era això...!"

Cas 3: l'acte no polític

D'aquest apartat en podem fer tres subcasos:

3.1: l'acte no polític polititzat expressament

Obviament, si un s'ho proposa pot fer que qualsevol esdeveniment social tingui una significació política. Un simple concert de festa major pot ser muntat amb unes intencions determinades, segons l'artista que es contracta, segons la samarreta que es posi l'artista, segons l'idioma dels grups que hi participen...

3.2: l'acte no polític polititzat accidentalment

Suposant que la darrera premissa no succeís, sempre pot passar que el públic assistent, en plena catarsi col·lectiva, comenci a entonar himnes i proclames més o menys induïdes per l'artista o simplement per generació espontània. (Ep, cal destacar que quan això passa des de l'escenari és brutal i se't posa la pell de gallina!)

3.3: l'acte no polític políticament contrari al no polític oficialment (qualsevol dels dos anteriors)

Molt sovint la tria d'activitats feta per les autoritats competents dels municipis o viles, en considerar-se políticament massa correctes o contradictòries respecte a les voluntats i gustos de certs col·lectius dels mateixos municipis, es veu contrarestatada o contraposada per actes paral·lels on aquests col·lectius tenen llibertat d'estipular programacions, en principi no polítiques, més properes als seus gustos.

I tot això, com es menja? No us perdeu la propera entrega de "Des de l'escenari...!"

Joan Boada

el racó musical

Maria Salicrú-Maltas

un treball pioner

Cants de treball de Mallorca

Aviat es publicarà la segona edició d'un tipus de DVD pioner als Països Catalans. Es tracta de l'enregistrament audiovisual d'un treball de camp realitzat a la més gran de les illes Balears per un grup d'etnomusicòlegs dirigits per Jaume Ayats. Normalment els treballs de camp, ja sigui per part de grups de recerca o sigui pel Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana de la Generalitat,

s'enregistren en suport sonor, circumstància que no permet veure el gest de l'interpret quan canta. Així doncs, ens trobem davant un DVD ben important. No només per la gran riquesa musical que hi ha a l'illa de Mallorca, sinó perquè la podem observar en format d'audiovisual i també perquè el DVD inclou altres característiques importants: el text es pot traduir en quatre llengües, inclou un apartat per veure en ones sonores els cants enregistrats, hi ha gravacions de cants de moltes tipologies i una gran varietat de timbres i cantants, entre d'altres.

El DVD és el primer d'una sèrie de tres que reben el suport econòmic del Consell de Mallorca. El proper DVD que es publicarà serà un monogràfic sobre una altra tradició molt arrelada a l'illa: el Cant de la Sibil·la. Es tracta d'una melodia religiosa interpretada durant la missa de Nadal per una nena o un nen. Els versos que s'interpreten són d'origen medieval i fan referència al dia del judici final i la Sibil·la: "El jorn del judici parrà qui haurà fet servici". Aquests versos s'interpreten simultàniament a moltes esglésies de l'illa així com a altres indrets de la Mediterrània. El passat Nadal van ser enregistrats *in situ* totes les Sibil·les mallorquines. Per contra, al DVD *Cants de treball de Mallorca*, les cançons no han estat enregistrades al camp per no realitzar un acte de folklorisme. Podem observar i escoltar els intèrprets davant d'un teló, perquè d'aquesta manera poden aparèixer les traduccions a sota i es visualitza clarament el gest dels cantants. Aquest DVD no pot adquirir-se en cap botiga convencional. Per obtenir-lo, cal demanar-lo al Departament de Cultura del Consell de Mallorca.

info@conselldemallorca.net

notes

noves

noè rivas

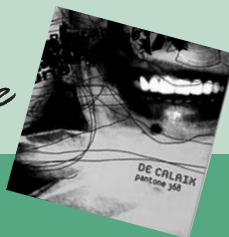

a tot drap!

• Àngel Daban
Editat per Origami, 2005

pantone 368

• De Calaix
Autoeditat, 2006

complicitats

• La Portàtil FM
Editat per La Tralla Records, 2000

"A tot drap!" és un crit d'origen mariner que vol dir 'navegar solcant pel mar en plena llibertat'. Fora d'aquest àmbit, també vol dir 'sense limitacions' i 'continuament'. Totes tres expressions són bones per definir aquest *animainador* i corredor de fons que és Àngel Daban, amb gairebé trenta anys de feina arreu del país amb la seva humanitat, el seu optimisme, el seu saber fer, la seva professionalitat indiscutible, el seu entusiasme, la seva música i la seva poesia, que contagien ganes de viure.

Àngel Daban ens presenta aquest nou treball de cançons que parlen de viatges i de l'experiència de trobada entre persones d'idees, geografies i experiències ben diverses. S'hi troben autèntiques joies com, per exemple, "La filla del gran pirata" —amb la presència de l'increïble banjo de Pep López; la hipnòtica "El monopati d'en Martí"; la cèlebre "El tren de la bruixa" —un clàssic de les seves actuacions; "Torna a la vall", una bona excusa per deixar la ciutat i descobrir la natura; la increïble "El camioner d'il·lusions", tot un resum del que és la feina d'*animainador* de l'Àngel; una revisió excel·lent del seu vell tema conegut arreu del nostre país, "Pugem al tren"; el seu èxitós "Volo ben alt"; l'himne a la trapella i entremaliada "Laia"; el crit enamorat al mar com a origen de totes les cultures a "Hissa la vela amunt"...

Cal destacar, també, els arranjaments de Pere Thió, que ens apropa a una gran diversitat de ritmes i que fa petites picadetes d'ull a gent com Status Quo, Blues Brothers o el mateix Loquillo.

Un disc imprescindible per la seva música i pel seu posicionament ferm a favor de la cultura del respecte, la tolerància i l'enriquiment que aporta la diversitat al món.

Ah, i no deixeu de visitar la pàgina web d'Àngel Daban. Hi trobareu mil i una sorpreses!

El trio de Nova Polifonia Tradicional Catalana, De Calaix, format per Mireia Mena, Gemma Pla i Lurdes Rimalló, que aquest setembre farà cinc anys, ens presenta el seu segon disc, *Pantone 368* —codi del color verd que predomina a la portada del CD.

Les cançons d'aquesta gravació corresponen al repertori que el grup canta en directe al seu espectacle *De boca en boca*, i que us recomano molt i molt de veure per gaudir de la seva màgia hipnotitzadora, la seva frescor, el seu puntet de desvergonyiment i un saber fer increïble que es fa palès en la interpretació de les cançons a capella, amb l'acompanyament d'elements percudits que van des de les percussions fetes amb mans o peus fins al que elles anomenen "cuina catalana", és a dir, les simbombes, l'ampolla d'anís, les castanyetes, el timbal, les nyacres...

Si el directe és bo, el disc és una petita joia. Elles tenen clar la diferència entre una cosa i l'altra, i per això han estat dos anys treballant en aquesta gravació. Amb la producció artística del genial Marcel Casellas, el grup ha fet un gran pas endavant, tant des del punt de vista d'exigència pròpia com dels resultats musicals, amb un disc que no dubto a classificar de madur.

Cada cançó és com una pel·lícula sonora, un quadre ple de gammes harmòniques d'allò més diverses... El repertori es basa principalment en cançons de la tradició oral de l'Empordà apreses de viva veu i reinterpretades en la línia de la seva Nova Polifonia Tradicional Catalana, amb clares incursions en el món del so insistent. També hi ha un parell de temes propis i col·laboracions de Núria Feliu, Quimí Portet i Josep Thió.

Si us agraden les propostes diferents, arriscades, lliures i ben treballades, no ho dubteu, aquest és el vostre disc!

Francesc Marimon, músic pioner en la difusió i l'aprenentatge de l'acordió diatònic al nostre país i membre de l'antiga Cobla Mínima, grup que va iniciar el cicle de danses a la plaça del Rei de Barcelona, és l'ànima d'aquesta formació de música tradicional interactiva anomenada La Portàtil FM. Sens dubte, una figura essencial en el panorama folk del nostre país.

Normalment fan música de ball combinant els gèneres de ball de saló més coneguts amb les danses més antigues i participatives. Els podeu haver escoltat tant en casaments com a les places i carrers d'arreu del nostre país i a innumerables festivals i festes populars destacables.

L'any 1994 van publicar el seu primer disc, *Ball a diatònic*, i l'any 2000 el disc que ara ens ocupa, *Complicitats*, un disc per engrandir el nostre món musical de la mà de tres grans músics: Paul Stouthamer al violoncel, l'increïble guitarrista Eugeni Gil i el mateix Francesc Marimon.

Hi trobem quatre temes de Francesc Marimon, "Marxa dels cascavells de Ribes", "Boscalt", "La teva habitació" i "Carícies", combinats amb temes tan diversos com el vals "Arcobaleno", l'havanera "Elvira", la sardana curta "S.C. de Gambals", amb un tractament llunyanament africà —fixeu-vos en la segona part, en què la guitarra fa un *tumbao* deliciós—, el conegut estàndard de jazz de Johnny Mercer, "Les fulles mortes", la sardana "La Maria de les Trenes", en una curiosa reducció a trio —força atípica si pensem en la guitarra elèctrica, però d'allò més creïble i ben plantejada—, i la melodia tradicional búlgara "Gankino", apresada d'Ivan Dimitov, aleshores un nouvingut al nostre país i ara un membre fundador del conegut grup l'Orkestrina...

Resumint, un disc per escoltar i descobrir tot allò amb què aquests tres grans músics ens obsequien.

<http://www.angeldaban.com>

www.decalaix.com

www.tradicionarius.com/

La pàgina del **Centre Artesà Tradicionari** s'ha anat enriquint amb el pas del temps. Hi trobareu tota la seva programació (aquest any, fins que acabin les obres, es farà als Lluïsos de Gràcia), els tallers d'instruments i de danses tradicionals, la botiga, Tradifolk amb la seva agenda d'adreces de grups de folk, d'animació, de grallers..., Canal Baridana, revista electrònica de música folk, un mercat de les puces... Ras i curt: una joia!

www.mozilla-europe.org/ca/products/firefox/

Aquest web ens presenta un gran navegador d'internet, part del projecte de programari lliure **Mozilla**. Aquest navegador ens protegeix de virus, de programaris espies i de finestres emergents. A més, té un gran complement, un valor afegit: el gestor de correu electrònic Thunderbird, que proporciona suport d'IMAP/POP, correu HTML, etiquetes, recerca ràpida, llibreta d'adreces intel·ligent, rebuts de recepció, filtració de missatges avançada, acabaments d'adreces LDAP, importació d'eines, una gran potència de cerca i la possibilitat d'operar amb múltiples comptes de correu electrònic i notícies. I tot això en català!

www.monde-diplomatique.ad/pn/html/

Gràcies a publicacions com **Le Monde Diplomatique** hem pogut apropar-nos a l'actualitat del nostre món amb una perspectiva crítica, analítica i no subjecta a la immediatesa dels fets. Hi ha qui l'ha definit com la publicació de la societat en moviment, de la crítica social, de gent d'arreu del món amb un desig comú d'un canvi a escala mundial. A més, és l'oportunitat de llegir pensadors tan clarificadors com, entre altres, el mateix Ignasi Ramonet, director del projecte.

www.viquipedia.org

La **Viquipèdia** és una enciclopèdia lliure escrita pels internautes. Hi ha versions en més de 195 llengües, entre les quals el català, amb més de 50 milions de visites cada dia. Els redactats els fan els viquipedistes a partir dels seus propis coneixements. Tothom hi pot obtenir informació i millorar-la si ho creu convenient. Els continguts abasten tots els àmbits possibles: filosofia, ciències, història, tecnologia, arts, esports, cultura, etc. Per fer ineficàços els sabotatges, el sistema guarda totes les edicions que es van fent d'una pàgina, que es poden recuperar fàcilment, si cal. Hi ha pàgines de discussió per debatre qüestions polèmiques, intercanviar punts de vista i consensuar els criteris generals de funcionament.

apallassa't

Del 7 al 23 d'abril el SAT ha presentat la primera Mostra de Pallassos al barri Sant Andreu de Barcelona

Apallassa't ha reunit quatre companyies de pallassos de primer nivell per mostrar al públic de Sant Andreu i de Barcelona l'ampli ventall d'aquesta disciplina artística. Hi han participat Excéntricos, una companyia de tres membres que combina el clown, el gag, el malabarisme i la música multicultural; Xumet i Xinxeta, que ha presentat una obra sobre els embolics dels contes tradicionals; Buendía Theatre, amb un espectacle basat en la tragèdia còmica de la vida moderna; i finalment, Cop de Clown, que ha ofert un xou per a tot els públics basat en l'experimentació i del joc de l'estètica clàssica del pallasso. Apallassa't té l'objectiu d'acollir cada any els millors pallassos i pallasses de tot el món i apropar les seves obres al públic del barri i de tota la ciutat.

www.sant-andreu.com

L'AMAPEI prepara un disc a favor dels drets dels infants

S'han presentat alguns temes en primícia a la Tamborinada el 21 de maig.

L'AMAPEI, l'Associació de Músics i Animadors Professionals d'Espectacles Infantsils, a banda de defensar els seus objectius com a gremi, vol alçar la veu a favor dels drets dels infants de tot el món, i també del nostre país, i denunciar-ne els incompliments i les mancances. És per aquest motiu que l'entitat s'ha plantejat la gravació d'un CD per presentar al públic els drets dels infants i ajudar a la reflexió que cal fer perquè es puguin complir arreu del món.

El CD està en procés d'enregistrament —la previsió és que surti abans que s'acabi l'any— però els membres de l'entitat han volgut presentar-ne alguns en primícia a la Tamborinada, la festa major dels infants de Barcelona. Ho han fet el 21 de maig al Parc de l'Estació del Nord de Barcelona.

L'AMAPEI, entitat nascuda el 2000, agrupa actualment prop de vint-i-cinc companyies catalanes professionals d'animació i de música.

www.amapei.com

25 anys de toc de retruc

al peu del canó

Corrien les acaballes de l'any 1980 i tres artistes assajaven en un teatre fred i tronat, quan, ve-t'ho aquí que, entremig de butaques trenca-des i decorats de *Pastorets* per repintar, es van trobar una capseta tota coberta de pols. De la capseta en va sortir un geni que, al sentir-se lliure, els va concedir uns quants desitjos.

El primer desig devia ser arribar a fer un espectacle amb els trossos d'idees que se'ls anaven acudint i amuntegant. I com que es veu que se'n van sortir, li van posar per títol el nom d'aquell geni, *El Geni Jeroni*.

Després, el grup, que algú, ja no recorden qui, va batejar com a Toc de Retruc, perquè és un nom "amb ritme", va muntar una quinzena d'espectacles més.

Han passat vint-i-cinc anys —potser aquest era el segon desig demanat al geni—, i en aquest temps gairebé quaranta actors, músics i ballarins han passat per la com-

panyia per crear magnífics espectacles com *Compàs d'Espera*, *La Cançó de les Pessigolles*, *Fantasia per a Corda*, *Vent i Lluna*, *Bloc de Notes*, *Talls i Retalls*, *Roda, Roda Molinet!*, *Kei Kei!*, *Tutti Frutti*, *15 són Quinze*, *Els Tres Pèls del Diable*, *Per Nadal Festa Total*, *Contes que Sonen*, *Un Toc de Pastorets*, *Nas de Barraca*, així com dues reposicions d'*El Geni Jeroni* i la col·laboració amb la companyia Trampa amb espectacles de carrer com *Brum* o *Impermeable*.

Avui la Marta i en Carles, que són els que han estat "al peu del canó" des de sempre, demanen un altre desig: disposar, almenys, de vint-i-cinc anys més per compartir amb la seva gent i el seu públic la màgia dels escenaris.

Nous jocs de guixot de 8

Guixot de Vuit, companyia especialitzada en la creació i fabricació de jocs fets amb material reciclable, prepara una nova col·lecció de propostes que oferirà simultàniament a Gargot de Jocs, la col·lecció que des de l'any 1991 ha dut a places i carrers de ciutats de tot el país i de fora de les nostres fronteres. La nova col·lecció està formada per jocs dedicats a personatges històrics que han destacat per la seva imaginació i creativitat. Da Vinci, Gaudí, Miró, Chaplin, Van Gogh, Trangueli, Ferran Adrià, Pep Bou... són alguns dels personatges que han inspirat l'equip de Joan Rovira, ànima i motor d'aquesta peculiar companyia catalana. Com tots els treballs de Guixot de 8, aquesta col·lecció s'anirà ampliant. De moment, se n'han presentat els deu primers jocs per Sant Jordi a la plaça Catalunya de Barcelona.

■ Art i educació

Nens petits al teatre?

No! gràcies!

Joel Grau

No, no m'agrada que vinguin nens petits als nostres espectacles, no m'agrada gens ni mica!

Ara que he captat la vostra atenció, m'explicaré. La immensa majoria de companyies teatrals adrecen les seves funcions a nens i nenes de més de tres anys. Els continguts de l'obra —el vestuari, el guió, l'escenografia, la música, etc.— són comprensibles a partir de l'edat programada. A partir d'aquí, i per què punyeta molts teatres i sales s'omplen de cotxets on les criatures que els ocupen no entenen res, s'adormen (en els millors dels casos), criden (en la majoria dels casos) o es posen a plorar espantats (en els pitjors dels casos) així que s'apaguen els llums?

Les excuses... perdó, les raons que ho volen justificar, les intentaré rebatre a partir d'una base molt sòlida: el sentit comú.

Els pares diuen que no volen que el germà gran estigui sol

Quan es va al metge per a un dels fills, l'altre o els altres se'ls porta a casa dels avis, dels tiets, dels veïns o a casa d'algun amic. És maco veure des de l'escenari tot una colla d'amics situats a les primeres files gaudint a la seva manera de l'espectacle. Un dels progenitors, pare o mare, somriu unes files endarrere i l'altre està amb el nadó a fora prenent el sol i esperant que el fill gran li expliqui com s'ho ha passat de bé.

És teatre infantil

Que el cartell digui "infantil" no vol dir que sigui un calaix de sastre on hi cap tothom. Les biblioteques i les ludoteques tenen espais infantil, i dins d'aquests espais, uns altres amb llibres i jocs adreçats a edats diferents. "Teatre infantil"... Als nens també els agrada la música i no es veu cap criatura en un concert de jazz!

Interessa que la sala estigui plena

Que es pugui donar ajuts econòmics més elevats a partir de la quantitat d'assistents és el gran error dels polítics per mesurar la cultura del país. Però és greu que bastants pro-

gramadors facin servir el mateix barem per rebre aquests ajuts. I també és feina dels programadors educar els pares i les mares i convèncer-los que una obra de teatre per a tots els públics no és una guarderia.

Educar l'infant perquè vagi al teatre

No tinc gaires coneixements de pedagogia, però posaria la mà al foc que un nadó de mesos no farà una dissertació amb els seus pares sobre els tòpics masclistes que hi ha en *La rateta que escombrava l'escaleta*, per exemple. És costum en la majoria de companyies concretar l'edat a la qual va adreçat l'espectacle que presenten. A una criatura que menja *potitos*, se li donarà un filet de vedella pirenaica o ens l'endurem a sopar al Bulli? Ah!, i dir "Estigues quiet i callat. I no molestis!" no és el mateix que dir "Disfruta amb atenció de l'espectacle... Si no entens alguna cosa m'ho preguntes".

Als pallassos, als titellaires i als rondallaires els agraden els nens. No hi ha res més bonic que la rialla d'un nen seguida d'un aplaudiment sincer i sentir com li comenta a l'amic o als pares el gag que la companyia ha ideat, escrit, assajat i presentat dalt de l'escenari. Però el nen que gateja amunt i avall, canta, crida, plora (això, en un moment o l'altre, sempre passa), molesta els nens més grans i provoca en els membres de la companyia un sentiment profund cap a l'àvia de la criatura proporcional a l'estona que tarda el pare o la mare a recollir l'infant i sortir de la sala.

Total: si acabeu de ser pares, enhorabona! Veniu a veure qualsevol dels nostres espectacles d'animació musical a l'aire lliure. D'aquí a tres o quatre anys ens trobem al teatre!

I el pròxim dia us diré què en penso dels mòbils...☺

Joel Grau és membre de la companyia d'espectacles DeParranda

Dames màgiques

Terrassa acollirà del 21 al 23 de juliol DAMA, la primera trobada de dones màgiques de tot el món. La iniciativa és de la titellaire catalana Teia Moner.

Tradicionalment els homes són els intèrprets protagonistes dels espectacles de màgia. Estem acostumat al típic mag amb frac o esmòquing, ajudat per una o més persones, quasi sempre dones, que fan la funció de suport i, de vegades, de "florero".

Constatar-ho no ens ha de dur a subestimar la funció d'ajudant de mag, al contrari. Sense una bona interpretació d'aquest singular personatge, un espectacle de màgia pot fracassar. Però...

Actualment la inserció de la dona en llocs de treball que antigament li estaven vedats per llei o per prejudicis és un fet normalitzat. Una cosa semblant passa en algunes professions artístiques, com els oficis de pallassa i de maga. Amb tot, malgrat que cada vegada hi ha més dones protagonistes del seu propi espectacle de clown o de màgia, encara són una minoria.

Una d'aquestes dones és Teia Moner, que exerceix la seva professió de titellaire des de fa 27 anys. En els seus espectacles sovint combina el teatre de titelles i objectes amb diferents disciplines escèniques: clown, teatre, comèdia musical, màgia... En la seva darrera obra, *Minimal màgic*, els efectes màgics es converteixen en el *leit motiv* per desenvolupar petites accions teatrals, tot buscant l'equilibri entre el teatre de titelles i la màgia. Aquest treball ha representat per a Teia Moner, una enamorada de la màgia, un major aprofundiment en aquesta disciplina artística que és la màgia.

Gràcies a aquesta experiència Teia Moner ha decidit organitzar DAMA, l Festival Internacional de Dames Màgiques, a Terrassa del 21 al 23 de juliol. Una iniciativa que ha rebut el suport econòmic i d'infraestructura de l'ajuntament d'aquesta població vallesana i de Ricard Torres i el seu equip de GAAC, una empresa que gestiona esdeveniments artístics des de fa molts anys i s'encarrega de la producció del festival.

L'objectiu de DAMA, l'únic festival del món d'aquestes característiques, és crear un espai on les dones màgiques d'arreu puguin mostrar el seu art a la professió i a un públic que descobreixen la seva existència. Un espai màgic on es puguin trobar les professionals, parlar de les seves inquietuds artístiques, fer germinar nous projectes... I ensenyar una manera especial de fer màgia.

Teia Moner encara està ultimant la programació. Qui ho desitgi o conegui alguna dama màgica que hi vulgui participar, es pot posar en contacte amb ella i presentar la seva proposta.

Teia Moner

Tel.: 93 864 58 34 - 600 510 639
dama@teiamoner.com

■ 250 aniversari de W. A. Mozart

Qui era i quina importància va tenir

Mozart

Maria Salicrú-Maltas

apunt

L'article es pot utilitzar com a proposta pedagògica per ensenyar la vida i obra de W. A. Mozart a l'alumnat de secundària. Es pot llegir el text a classe d'una manera pausada i interactuar amb els fragments de composicions que s'aconsellen. Després d'una estona d'audició, es pot tallar els fragments musicals o bé abaixar el volum fins al punt que siguin compatibles amb la lectura del fragment següent. Aquesta segona metodologia és aconsellable perquè invita l'alumnat a escoltar i a "viatjar" pels temps de Mozart. La duració aproximada de l'activitat és d'una hora.

Fa 250 anys va nèixer un geni de la música, i mai no ha deixat de ser considerat com a tal. Els canvis, ni socials, ni de costums, ni de gustos, no l'han desbancat mai de les programacions musicals ni de les preferències dels amants de la música.

Salzburg, Àustria-Hongria, 27 de gener de 1756. Anna Maria Perlt dona llum al seu sisè fill. El nen és batejat ràpidament perquè neix moribund. El seu nom és Johannes Chrysostomus Wolfgangus Gottlieb Mozart Perlt. Per ventura, l'infant es refà i creix

al costat de Nannerl, nom amb què anomenaven la seva germana gran, Anna Maria. El pare, Leopold, era músic, *kapellmeister* de la cort de l'Arquebisbe de Salzburg, i aviat va dedicar melodies als seus fills. (*Escolteu un fragment de la Simfonia dels joguets.*) Des de ben petits Wolfgang i Nannerl aprenen música gràcies al pare, que també els ensenya a tocar el violí i el clavicèmbal, primitiu piano. Els germans Mozart llegeixin i toquen amb molta facilitat i rapidesa les composicions del pare. Són superdotats i els pares decideixen aprofitar-se del do que tenen els seus fills. Leopold i Anna Maria aconsegueixen programar concerts per molts palaus de nobles de tot Europa, inclosos els de prínceps i emperadors. Les recomanacions també els ajuden, ja que sobretot Wolfgang, que només té sis anys, deixa tothom bocabadat. El nen és capaç de tocar amb els ulls tapats, interpretar melodies que li canten o bé improvisar sobre qualsevol tema. Durant els viatges, el petit Wolfgang comença a compondre les seves primeres obres. (*Escolteu alguna composició de la seva infantesa.*)

Al cap de pocs anys, malgrat la seva joventut, Wolfgang esdevé un compositor privilegiat. És l'enveja de molts músics per les seves genialitats. I és que és ben lògic! Amb només vint anys, Mozart ja ha estrenat òperes per l'em-

perador Josep II d'Àustria-Hongria i compon peces per quartets de cambra i simfonies. Només un detall trist: la seva mare mort durant un viatge que fan junts a França. Poc després, i atès que estaven de moda les òperes italianes, el jove compositor decideix canviar el seu segon nom de pila, *Gottlieb*, que significa 'El qui estima Déu' en alemany, pel d'*Amadeus*, el seu equivalent en llatí. I aquí comença la llegenda del músic a qui cap compositor no podrà fer ombra! L'obra que el consagrarà serà *Les Noces de Figaro*. Aquesta òpera, gran èxit de 1786, girava a l'entorn dels problemes de Figaro i el seu casament amb Susanna. Malgrat tot, la parella aconsegueix finalment casar-se. (*Escolteu el fragment que creieu més interessant de Les Noces de Figaro.*)

En aquell moment, la música de Mozart és reconeixible. Totes les seves composicions són ràpides, amb notes que es repeteixen i que salten juganeres, on els instruments es persegueixen sense espais de silenci, sempre reflectint la funcionalitat de la peça que té un caràcter molt viu. Mozart és inconfusiblement genial! Però la seva relació amb el pare i la germana s'havia deteriorat. El pare feia dos anys que estava ofès perquè Wolfgang s'havia casat el 4 d'agost de 1782 a Viena sense el seu

250 aniversari del naixement d'un geni

consentiment. L'escollida havia estat Constanze Weber, la filla d'un copista de partitures, amb qui es quedà a viure a Viena, la capital. La noia va parir en aquells moments el segon fill de la parella, Karl Thomas, el primer dels sis fills de Mozart i Constanze que sobreviurà la infància. Però pocs mesos després, en ple any 1784, Leopold, el pare, mort a Salzburg. Wolfgang li dedicà la seva òpera *Don Giovanni*. (Escolteu el fragment que creieu més interessant de *Don Giovanni*.) L'èxit és tan rotund que Mozart està aclaparat i no parà de compondre fins al punt de desbordar-se. El seu únic ajut serà la mala vida, que el porta a gastar els diners just després de cobrar-los. Així comencen els problemes econòmics i de salut per a la família, que els portaran a mudar-se de casa en diverses ocasions. Conseqüentment, el mateix 1784, el compositor decideix fer-se membre de la maçoneria, una societat política secreta basada en la fraternitat, la fe i la caritat, perquè els seus companys poguessin ajudar la parella econòmicament. Amb tot, Mozart segueix component d'una manera increïble, com és el cas de dues de les seves simfonies més conegudes escrites el 1788. Una ha rebut el nom d'un planeta: és la *Simfonia Júpiter*. (Escolteu els primers moviments de les simfonies 40 i 41).

Som a l'any 1790 i Mozart està desconegut. La feina el sobrepassa, no arriba a final de mes i les conseqüències d'una forta infecció —encara avui no aclarida— comencen a fer-se visibles a la seva pell. Constanze està embarassada del seu cinquè fill, i Wolfgang rep dos encàrrecs claus en la seva carrera: una òpera anomenada *La Flauta Màgica* i un rèquiem, una Missa de Difunts. Aquest darrer encàrrec ha estat sempre un misteri. El cert és que un dels criats del comte Franz Walsegg-Stupach, company de maçoneria de Mozart, sense dir-li res del seu amo, va encarregar un rèquiem a Wolfgang a canvi d'una forta suma de diners. L'objectiu era que s'estrenés al mes de febrer, un any després del traspàs de la jove dona del comte, Anna, que havia mort amb només vint

anys. El comte no volia que Mozart sabés que ell li manava l'encàrrec perquè volia adjudicar-se la composició després! Pel que fa a l'altre encàrrec, *La Flauta Màgica*, havia de ser una òpera alegre i plena de força. Per contra, la Missa de Difunts, havia de transmetre una profunda tristesa. Mozart escriurà les dues obres al mateix temps, amb tot el que això comporta. Primer acabarà l'òpera que, amb grans esforços, aconseguirà dirigir al teatre. (Escolteu de *La Flauta Màgica* els fragments d'en "Papageno" i "La Reina de la Nit".)

L'èxit va ser important, però Mozart estava exhaust i va decidir tancar-se a casa per descansar. A Constanze també li anava bé cuidar el marit, ja que aquell estiu de 1791, acabava de parir Franz Xavier Wolfgang Mozart, el sisè fill de la parella, i el segon que superarà la infància. Així, Mozart —malgrat que es trobava malament per culpa de la seva infecció— va centrar-se a compondre el rèquiem per poder cobrar i anar pagant els deutes. La Missa de Difunts era tènica i melangiosa. (Escolteu el primer fragment del Rèquiem.) Mozart pressentia que es moriria aviat. Era talment com si estigués escrivint el seu propi rèquiem. Però bo i amb la feblesa en què es trobava, Wolfgang fou capaç de compondre fragments que, fins i tot, descriuen genialment la força del foc etern. (Escolteu "Comfutatis".) Però no va poder compondre gaire més. Mozart, el compositor més gran de tots els temps, va morir després d'haver escrit el vuitè compàs del "Lacrimosa", just al bell mig del rèquiem. (Comenceu a escoltar "Lacrimosa".) Era el 5 de desembre de 1791. Estava inflat, tenia molta febre i va morir en caure i donar-se un cop al cap. En aquells dies hi havia una epidèmia de pesta a Viena i ningú no podia sortir de la ciutat per prevenció. Així doncs, els familiars i els seguidors del geni li digueren adéu des d'una de les portes de la ciutat, després de dir-li una missa a la catedral de Sant Esteve, on s'havia casat anys enrere. El cotxe de cavalls fúnebre es va perdre entre la boira dels camps mentre es dirigia al cementiri de Sant Marx, a una hora a peu de camí, on va ser enterrat en una fossa comuna per raons higièniques. Diuen que només el seu gos el va acompanyar fins al final del trajecte. (Acabeu d'escoltar "Lacrimosa".) Però malgrat la seva mort, Mozart segueix viu entre nosaltres gràcies a la seva música. (Escolteu el primer moviment de *Eine kleine Nachtmusik* com a comiat alegre.)

Maria Salicrú-Maltas és musicòloga

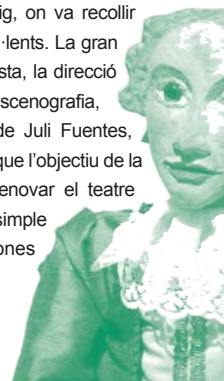
més...

El cel de Mozart

La vida del compositor explicada per titelles

Wolfgang Amadeus Mozart va escriure molta música, però també moltes cartes, i és en aquesta extensa correspondència que s'ha inspirat la jove companyia Micro Cosmos Teatre per crear *El cel de Mozart*, una obra pensada per a tota la família que combina els titelles, els actors i, per descomptat, la música.

Un Mozart ja a les portes de la mort fa un balanç de la seva vida mentre compona els seu cèlebre *Rèquiem*. L'obra presenta els personatges més importants de la seva vida, els moments més significatius de la seva carrera i una selecció de les millors obres que el geni va compondre. Hi són presents les simfonies, els concerts, les variacions, el *Rèquiem*, però també una selecció dels seus *lieders* més representatius, unes cançons que serveixen per il·lustrar els moments més importants de la vida del geni, interpretades en directe i en traducció inèdita al català, amb acompanyament al piano de Francesc Mora. Aquest primer espectacle de Júlia Mora i Arnau Vinós, els dos cantants i actors de l'espectacle i creadors de la companyia, es va presentar a la Mostra de Xarxa a Igualada el passat mes de maig, on va recollir unes crítiques excel·lents. La gran qualitat de la proposta, la direcció de Marc Hervàs i l'escenografia, senzilla i efectiva de Juli Fuentes, semblen confirmar que l'objectiu de la nova companyia, renovar el teatre musical, no és una simple declaració de bones intencions.

per saber ne més

H. C. Robbins Landon: *Los años dorados de Mozart*, Editorial Destino, Barcelona 1989; i del mateix autor, *1791, el último año de Mozart*, Editorial Siruela, Madrid 1989.

Web oficial del 250è aniversari:
www.mozart2006.net

Fundacio La Roda

han col·laborat

Badalona Esplai Chiribiripum i Associació Juvenil La Rotllana de la Salut · Fundació Ateneu Sant Roc i Esplai Borinot · ARSIS, Amics del Raval i de Sistrells · Esplai Buenoyqué...! **Badia del Vallès** Federació d'Entitats Culturals **Badalona** Associació Amics de Sant Josep del Molí **Barcelona** Esplai Guineueta · Centre Obert Ciutat Meridiana · Associació pel Lleure Font de la Guatlla · Esplai Flor de Maig de Poblenou · PDI Canyelles · Ateneu Popular 9 Barris, Trinitat Nova i Verdum · Associació de Veïns Paraguai Perú · Casal de Barri de Prosperitat, Esplai Druida i Ludoteca La Guineu de Prosperitat · Projecte Infància del Raval (AEI Estel d'Assís, Centre d'Esplai Sant Pau del Camp, Casal dels Infants del Raval, Centre Obert Joan Salvador Gavina, Fundació Social del Raval i Casal Infantil Drassanes) · SOIA Roquetes · Associació de Veïns i Esplai Totikap de Sant Antoni · Associació de Veïns de Trinitat Nova i El Desván · Casal Infantil El Drac de Via Trajana · El Vaixell · Esplai Sant Paulí del Besòs · Col·lectiu Taxonera **Cornellà de Llobregat** Centre d'Esplai Mowgli **Girona** Centre Infantil i Juvenil Parroquial Santa Eugènia de Ter **L'Hospitalet de Llobregat** Club Bellvitge · Esclat-Bellvitge · Centre Educatiu Jovis · Esplai Xixell · Club d'Esplai Pubilla Cases-Can Vidalet (L'Hospitalet i Esplugues de Llobregat) **Lleida** Col·lectiu Cultural Cappont **Manresa** Esplai La Font de la Font dels Capellans **Martorell** Centre d'Esplai Trencadissa **Maseu** Centre d'Esplai Giravolt **Mataró** Esplai La Tribu i Associació de Veïns Els Molins **Montcada i Reixac** Esplai S.E.S.A · Esplai Can Cuiàs **Montornès del Vallès** Esplai Panda i CIJC **Olivella** Federació

d'Associacions de Veïns i Veïnes **el prat de Llobregat** Coordinadora de Temps Lliure del Barri de Sant Cosme **premià de dalt** Cau L'Espolsada **premià de mar** Centre d'Esplai Parroquial, Esplai El Carrer i Agrupament Escolta Amon-Ra **ripolllet** Esplai La GRESCA i Casal de Joves La GRESCA del barri Pont Vell **sabadell** Grup d'Esplai La Llar del Vent · Grup d'Esplai La Masia · Grup d'Esplai Els Quatre Gats **sallent** Gent amb Nassos **sant adrià de besòs** Grupo Unión de la Mina **sant boi de Llobregat** Casal de Joves i Ludoteca Casablanca · Centre d'Esplai Arrels · Fundació Marianao-Casal Infantil i Juvenil de Marianao **sant cugat del vallès** Doble Via (Centres cívics Les Planes, La Floresta i Mira-Sol) **sant joan despi** Club d'Esplai El Tricicle · Centre d'Esplai El Nus · Centre d'Esplai El Castanyot **sant pere de ribes** GER, Entitat Cultural i Esportiva **sant vicent dels forts** Centre d'Esplai Sant Josep · Centre d'Amics La Guàrdia **santa coloma de gramenet** Esplai Pájaro Loco **santa margarida de montbui** Centre Obert Santa Anna **la sénia** Centre Obrer-Branca de Joves **tarragona** Eskurri Esplai i Associació de Veïns de Bonavista · Associació de Veïns Progressista **teia** G.R.A.M.C. i Agrupament Escolta Mintaca **terrassa** Esplai La Fàbrica de Can Tusell · Esplai Sant Llorenç · Esplai Egara **vilanova i la geltrú** Centre d'Esplai Drac Màgic. **vilobí i font-rubí** Catacroc, Joves de Vilobí i Font-rubí, Agrupament Escolta Els Pèlags de Vilobí del Penedès i Esplai El Gotim de Font-Rubí

gemma ciuró
meritxell trullàs
agnès pàmies
laura rubió
marina gay
lluís llerena
marcel pallejà
josep v. marín
francesca piñol
ana trujillo
imma mayol
mans unides
fundació pere tarrés
fundació salesa
oriol troyano
anna jarque
joan boada
maria salicrú-maltas
noè rivas
teia moner
butaka olesa
montse fran
joel grau
...

moltes gracies!

FUNDACIÓ
LA RODA
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

C. Sant Eusebi, 53, pral, 2a
08006 Barcelona
A partir de finals de juliol:
C. Sèquia, 9-11, 08001 Barcelona
Tel.: 93 41472 01 Fax: 93 414 77 05
administració@fundaciolaroda.org
www.laroda.voluntariat.org

Si voleu rebre Carrer

truqueu al 93 414 72 01